

**DOGADAJI KOJI TREBA DA
NASTUPE**

(Things That Are To Be)

*Rialto, California, U.S.A.
5. Decembar 1965.*

DOGAĐAJI KOJI TREBA DA NASTUPE

1 Brate Bonne i crkvo, ovo je zaista jedna - jedna velika privilegija za mene što sam se ponovo vratio u San Bernardino. Za ovo mesto je vezano mnoštvo divnih sećanja o danima koji su prošli. I čuti, da su naše posete ovde ostavile još uvek živi uticaj, pa naravno, to zaista čini da se dobro osećamo što nas je Bog usmerio na ovaj put, još godinama ranije.

2 Upravo sam sedeo tamo na parking, baš sada, pokušavajući da se setim nekog događaja koji se dogodio ranije. Tamo je bila gospođa Isakson koja je bila moj prevodilac u Finskoj, u vreme kampanje u Finskoj, i ona je došla do kola baš kad sam odlazio. I ona je rekla: "Ti si glas Finske." Baš se pitam da li gospođa Isakson živi ovde negde. Ja nisam znao. Pretpostavljam da ona možda i nije prisutna večeras? Gospođa Mej Isakson, a ona je iz Finske.

3 I još jedna posebna stvar koje sam se setio, bila je jedna mala konobarica iz restorana u kojem sam jeo, tu negde u blizini, zove se Antlers hotel. Verujem da se i sada tako zove. A mala dama je imala...Molio sam se s njom. Imala je...Jedna fina mlada dama, ali nije bila hrišćanka. Pozvao sam je na službu. Ona je izgubila bebu, i mislim da je bila razvedena od muža. I molili smo se da se ona izmiri sa svojim mužem, odnosno da bi ponovo zajedno živeli. I pitam se da li je ta mlada dama prisutna. Vidite?

4 A potom se odigrao još jedan događaj, bila je to jedna mala beba koju su doneli od nekud, vozili su ceo dan. I bila je mrtva, i majka ju je držala u naručju. I bila je vraćena ponovo u život. Da li je...Da li je ta osoba ovde prisutna? I mislim da je došla iz neke gornje države, ovim putem, okolo, negde odavde iznad. A mala majka je vozila celu noć, i otac i mala majka su sedeli tamo, u tuzi, držeći svoju malu mrtvu bebicu. I ja sam pomislio: "Takva vera!" Ako bih ja bio i najveći licemer na svetu, Bog bi trebao nagraditi veru te majke.

Držeći malu bebu u svojim rukama, ovako, molio sam se. Beba je postala topla i počela se micati, otvorila je svoje male okice. Vratio sam je njenoj majci. Tako, oni su bili odnekuda. Ne verujem da su oni bili pentakostalci. Bili su samo...Verujem da je to bila baš neka crkva koja od...čak ne znam da li su oni bili hrišćani ili ne. Nikada ih nisam pitao. Bio sam baš tako oduševljen kad se ta mala beba vratila ponovo u život.

Od tada, brat Bone, mnogo je vode prošlo rekomb. Ali mi još i dalje služimo istom Bogu, koji ostaje isti juče, danas i zauvek.

5 Upravo gledajući okolo, vidim brata Li Roj Kopa, koji ovde sedi. To je prvi put kako ga vidim nakon dugo vremena. [Brat kaže: "To je Pol Kop ovde." - Urednik.] Pol? Tako je. Li Roj je tvoj otac. Tako je. ["I on - on je u Rusiji večeras, molimo se za njega."] Oh Bože! Rusija. Dakle, to je, znam ga, tog galantnog vojnika koji je tamo, on se tamo nalazi u Kraljevom poslu. ["Tako je."] Dakle, zaista sam srećan što sam ovde i čujem ovog mladog propovednika koji kaže da je bio inspirisan sa službom koju smo mi ovde nedavno imali. To je tako velika radost!

Verujem sad, pošto znamo da imamo...Ljudi stoje i nećemo ih predugo zadržati. Sećamo se tih velikih isceliteljskih službi.

6 Koliko razumem ovde je jedan - jedan brat, negde u komšiluku, koji takođe održava isceliteljske skupove, brat Li Roj Dženkins. Mislim da se tako zove. Tako da sam veoma zahvalan i verujem da ga Bog blagosilja, dajući mu veliku - veliku službu. To je...

Moj Bože, zaista se večeras osećam počastvovanim što sam došao u ovakvu kao što je ova. Uvek se bolje osećam u crkvi nego u tim drugim dvoranama. Nemam ništa protiv dvorana. Ali znate, ja...To bi moglo biti praznoverje, ili sam upravo...Deluje mi kao da je to istina. Vidite? Oni...Ako odete u te dvorane gde se oni tuku, rvu, imaju predstave i sve ostalo što rade, izgleda da zli duhovi prebivaju po takvim mestima. Dakle, to bi moglo biti praznoverje, ali nije. No kada dođete u crkvu, onda...obično, a posebno u jednu duhovnu zajednicu, to izgleda kao da se možete slobodnije osećati, kao da postoji - postoji nešto. Tamo je Božija

prisutnost. Znete, izgleda da je drugačije. Ne znam kakav uticaj ima građevina, no to je mesto gde se okupljaju ljudi. Naravno, isti ljudi su i na drugom mestu, ali na tim zlim mestima. Možda samo ja razmišljam na taj način. No, kako god, drago mi je što sam večeras ovde.

7 Dakle, ne želimo vas dugo zadržati, radi prisutnih koji stoje. I mi ćemo, sutra uveče, nastaviti na nekom drugom mestu. Čak i ne znam gde je to. To je ovde u blizini. [Brat kaže: “Orange Show dvorana.” - Urednik.] Gde? [“Orange Show dvorana, za službu sutra uveče.”] Orange Show dvorana za sutrašnju službu. Ja...To je između, ja govorim na putovanju za - za poslovne ljude, „Poslovne Ljude Punog Evandjelja“, kojima sam imao privilegiju propovedati širom sveta. I tako tamo, jedan veoma drag prijatelj nas je pozvao ovamo, i drago nam je što smo večeras u zajednici.

8 A sada, pre nego što otvorimo Bibliju...Dakle, svako ko ima fizičku snagu može ovako otvoriti Bibliju. Vidite? Ali potreban je Sveti Duh da nam otvori Reč, da nam otvori razum i da otkrije Pismo. Ja verujem u Bibliju. Verujem da je to Božija Reč. I verujem, da zemlja, odnosno da će ljudi ove zemlje biti suđeni jednoga dana po ovoj Reči. Dakle, to može izgledati čudno. Dakle, postoje mnoga neslaganja s tom idejom.

9 Nedavno sam razgovarao sa jednim veoma bliskim prijateljem, koji je Katolik. I on je rekao: “Bog će suditi svet po Katoličkoj crkvi.” Ako je to tako, po kojoj Katoličkoj crkvi? Vidite? Ako će On suditi po Metodistima, a šta je onda sa Baptistima? Vidite? Ako će On da sudi po jednim, onda su ostali izgubljeni. Tako da tamo postoji veoma mnogo toga.

No mi moramo doći do toga, da pronađemo naš - naš istinski položaj, a Biblija kaže da će Bog suditi svetu po Isusu Hristu. A On je Reč. Sveti Jovan 1: “U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Reč beše Bog, i Reč postade telo i nastani se među nama.” A u Jevrejima 13:8., kaže da je On isti juče, danas i zauvek. I ja verujem da je to istina. Dakle, ja to verujem. U...

10 Bog, u početku, budući beskonačan Bog; On je konačan...ustvari htedoh reći beskonačan. Mi smo konačni-ograničeni. Njegov um je toliko veći, a mi u našem malom

konačnom umu, ne možemo razumeti Njegovu veliku beskonačnu mudrost. Ali zato, kada On nešto govori, to nam može izgledati veoma čudno, kada Ga čujemo kako je rekao određenu stvar u Pismu, ali to se mora dogoditi. Ja verujem da Njegove Reči nikada neće proći. Radi toga, verujem da Bog, znajući da mi u našem malom ograničenom umu ne bismo mogli protumačiti Njegove - Njegove velike misli, On tumači sam Svoju Reč. Njemu nije potreban nikakav tumač. On tumači Svoju sopstvenu Reč, tako što potvrđuje tu Reč u vremenu njenog ispunjenja.

11 Ja verujem, da je Bog u početku - da je Noa bio Reč za taj dan, sa Njegovom porukom.

Dakle, kao sledeći, nakon toga, dolazi Mojsije. Dakle, Mojsije nije mogao uzeti Noinu Reč. Nije mogao sagraditi brod i odvesti ih napolje iz Egipta, dole niz Nil ili do obećane zemlje, i tako dalje. Njegova poruka ne bi delovala u Noinom danu; to je bio deo Božije Reči, koji je bio potvrđen kao Istina kroz Mojsija.

Niti je Isus mogao imati Mojsijevu Reč. A Luter se nije mogao držati reči Katoličke crkve. Vesli, on se nije mogao držati Luterove Reči. A Pentakostalci, oni ne mogu uzeti Metodističku Reč. Oni... Vidite?

Crkva raste. Svako doba predstavljeno je ovde u Pismu. Tako da Bog, Svetim Duhom, otkriva Svoju Reč, objavljujući je i potvrđujući je, On sam, pokazujući da je to Njegova Reč koja je došla do ostvarivanja u danu za koji je obećana.

12 Isus je to rekao. Rekao je: "Ako vi ne možete verovati Meni, verujte delima koja Ja činim", jer ona su svedočila ko je On, vidite, da je neko poznavao Pismo.

13 Sada, On je došao tako neobično, tako čudno, da mu ljudi nisu želeli verovati, jer, "On je bio čovek koji se pravio Bogom."

Tako, On je bio Bog u liku. Bog je bio u Hristu izmirujući svet sa sobom.

"I ni jedan čovek ne može činiti ta dela ako Bog nije sa njim," kao što mi znamo da je Nikodem rekao. To Veliko veće veruje.

13 Dakle, mi znamo to, tu Reč. Da su oni samo poznavali Reč! On je rekao: "Da ste znali Mojsija, znali bi i Mene, zato što je

Mojsije pisao o Meni.” I mi posmatramo. Da su oni gledali tamo u Pismo i videli šta je Mesija trebao činiti, onda bi oni poznali Njega kroz potvrdu da je “Bog kroz Hrista izmirivao Sebe sa svetom,” i ispunjavao sva obećanja koja su bila za Mesiju, koja je On trebao činiti. Isus je svedočio za tu Reč, čineći da ta Reč oživi u tom danu.

14 Ja verujem da je to ista stvar koju mi proživljavamo danas: da Bog svedoči za Svoju Reč, potvrđujući ono što je rekao da će učiniti. Dakle, mi znamo da je ovo dan spasenja, kada Bog poziva čoveka iz sveta, iz grešnog života, u život službe. I u danu kad je Bog izlio Svog Duha sa visine, i veliki znaci i čudesa prate službu ovoga dana. Ovo je to...kada rani i pozni dažd-kiša padaju zajedno. I mi znamo da je određeno da budu veliki znaci i čudesa. Pošto je Ovo u mnogim velikim denominacijama odbačeno.

Ali ja sam veoma zahvalan što sam imao ova otvorena vrata, da uđem unutra, i za inspiraciju koja je dana ovde ovom mladom čoveku, koji je vaš pastir. To ih je navelo...Pošto ja starim i znam da su mi dani odbrojani, i sada znam da ovi mladi ljudi mogu uzeti ovu Poruku i nositi je do dolaska Gospodnjeg, ako On ne dođe u mojoj generaciji. I ako se nadam da ću Ga videti. Ja Ga svakodnevno očekujem, pazim, držeći sebe spremnim za taj čas.

15 Dakle, hajde da govorimo Autoru pre nego što budemo čitali njegovu knjigu, dok poginjemo svoje glave.

Nebeski Oče, mi smo ti zahvalni što smo živi večeras, što smo se vratili nazad u ovaj veliki grad. Sedeći ovde, imajući pregled odavde, pregled na planine, gledajući gore na sneg, a narandže su u cvatu u isto vreme; kako si nam dao jedan veličanstven svet da u njemu živimo! I pošto vidimo kako je čovek sve to narušio i kako se ponaša u ovom svetu, zbog toga se stidimo samih sebe, Oče.

Mi smo večeras ovde, da pokušamo uložiti svoje napore, i da pokušamo uticati na ljude da bi videli ovu veliku stvar koju je Bog učinio, i znamo da postoji još nešto veće što dolazi. Neka bi mi gledali večeras na to, Oče, dok otvaramo Tvoju Reč i čitamo.

Mi možemo to čitati, Oče, ali neka bi Sveti Duh otkrio to nama jednim otkrivenjem. Jer mi to molimo u Ime Isusa. Amen.

16 Dakle, vi koji bi ste možda želeli praviti beleške, i da čitate citate Pisma sa propovednikom, kao - kao što obično oni to čitaju. I to je bilo kad sam ja...godinama ranije, nisam morao zapisivati citate Pisma, i tako to. Ali sam od onda malo ostario. Vidite? Upravo sam nedavno napunio dvadeset petu, još pred dvadeset pet godina. Tako da je to malo loše. Ali ja se i dalje pokušavam držati svega što ja znam da bi činio po Njegovoj Reči, dok me On ne pozove.

17 Okrenimo se sada Svetom Jovanu 14.-om poglavlju, jedan veoma poznati deo Pisma, koji želimo večeras čitati, i da izvučemo iz toga temu, po Gospodnjoj volji. Ovo skoro svi znaju. I to se mnogo puta koristi na sahranama. Ako bi ikada postojalo vreme da održim jednu pogrebnu službu, onda bi to bilo za ovaj svet. Neka on umre i bude nanovorođen. Sveti Jovan 14:1., do 7., verujem da sam to ovde označio.

Neka se ne uznemiruje vaše srce! Verujte u Boga i u mene verujte! U kući oca moga ima mnogo stanova.

Kad ne bi bilo tako, zar bih vam rekao. Idem da vam priprelim mesto! Kad odem da vam priprelim mesto, vratiću se da vas uzmem k sebi i da vi budete gde sam ja. Tamo gde ja idem već znate put.

Gospode - reče mu Toma - ne znamo gde ideš. Kako bismo mogli poznavati put? "Ja sam put, istina i život - reče mu Isus - niko ne dolazi k Ocu osim kroz mene. Kad bi ste mene poznavali, poznavali bi ste i oca moga. Vi ga već sada poznajete i videli ste ga!"

Neka bi Gospod blagoslovio čitanje Njegove Reči. A mi ćemo se ponovo vratiti na to, dok budemo išli dalje, pošto želimo propovedati jednu malu lekciju crkvi.

18 Sinoć, sam bio u Jumi, u Arizoni, gde je sada moj dom. Ja - ja...Kada sam bio ovde ranije, živeo sam u Džefersonvilu u Indijani. A sada sam u Arizoni zbog vizije koja me je poslala

tamo, pre nekoliko godina. I mi sada stanujemo tamo. Ja tamo nemam nikakvu crkvu.

Brat Grin, naš brat koji je ovde s nama, je oformio crkvu gde...jednu od zajednica Božijih Skupština, jednu crkvu, lokalnu zajednicu. Oni su se udružili, i mislim da su svi oni u zajedništvu s bratom Brukom i s bratom Gilmurom, ostavivši ovu crkvu otvorenu. A brat Peri Grin iz Teksasa, preselio se i preuzeo to mesto, i udružen je s nama. Drago nam je što znamo da - da je brat Grin ponovo otvorio ovu crkvu koja je bila zatvorena.

19 I sinoć dok smo propovedali tamo u Jumi, za Hrišćanske Poslovne Ljude, govorio sam na temu „Uznesenje“. Dakle, to bi mogla biti čudna tema za jedan - za jedan banket, no tamo su bili skoro svi hrišćani. I to je razlog zbog čega je to tako na ovim kampanjama, ili u - u crkvi. Mogao bih sada pitati: “Koliko vas ste hrišćani?” Verovatno bi se podigla svaka ruka. Vi ste hrišćani. I tako, ako smo hrišćani, mislim da bi trebali biti na neki način unapred obavješteni. Ne moramo samo pretpostavljati o tome. Već mi smo obavješteni o tome gde će biti naše konačno odredište.

20 I ja želim o tome govoriti večeras. A tema će biti: *Događaji koji treba da nastupe*. Dakle, pošto sam sinoć govorio o uznesenju, tako večeras, želim govoriti o ovoj temi, tako da bi to mogao povezati sa Porukom od sinoć. Dakle, biće uznesenje; znamo to. To će biti u budućnosti.

21 Dakle, ovde Isus govori o tome, da je On otišao pre nas da pripremi mesto za nas. “Neka se ne uznemiruju vaša srca.” On je ovde govorio Jevrejima. Rekao je: “Dakle, vi verujete u Boga, verujte takođe i u Mene. Kao što ste verovali u Boga, verujte u Mene, jer sam Ja Božiji Sin.” Vidite? “I Bog,” drugim rečima: “Ja i moj Otac smo jedno. Moj Otac prebiva u Meni. I dela koja vi vidite da ih činim, to nisam Ja. To je moj Otac koji prebiva u Meni. On čini dela.”

“Bog je bio u Hristu pomirujući svet sa sobom.”

22 Lako je bilo tim Jevrejima koji su bili učeni generacijama, da veruju da postoji veliki natprirodni Bog. Ali da misle da je Bog sišao dole i objavio Sebe kroz osobu njegovog Sina, Isusa Hrista,

da se Bog ušatorio u mesnom telu, to je bilo malo previše za njih da - da bi razumeli.

Ali On je rekao: “Dakle, kao što ste verovali u Boga, verujte takođe i u Mene. Jer u kući moga Oca ima mnogo stanova, i Ja idem da vam priprelim mesto.” Isusov život je bio pri kraju ovde na zemlji.

On je pokazao ljudima i dokazao im, da je On bio Jehova objavljen u telu, kroz velike znake i čudesa, i na stvari iz Biblije na koje se On pozivao, o Sebi. I On je potvrdio da je bio objavljeni Bog.

Vidite, On je rekao: “Kada vidite da se moj život završava, on završava sa svrhom. I Ja odlazim, da vama priprelim mesto; da tamo gde sam Ja, i vi budete takođe.” Tako da je Isus govorio Svojim učenicima, da se ovaj život ne završava smrću.

23 Dakle, recimo da je ovo pogrebni tekst. Upamtite, da je smrt pred nama, i mi ne znamo da li ovde ima nekog u zgradi, ko večeras neće izaći živ, što se ovog telesnog života tiče. To je koliko je ta stvar nesigurna. Za pet minuta od sada, moglo bi biti da mlad i zdrav, neka mlada osoba u ovoj zgradi, može postati mrtvo telo za pet minuta od sada. To je tačno. I ponovo, moglo bi biti za pet minuta od sada, da svako od nas bude u slavi. Mi upravo to ne znamo. To je u Božijim rukama. Isus je rekao da On sam nije znao, kada će biti to vreme, već, “To je jedino u Očevim rukama.”

24 No, On im je govorio, da nakon smrti postoji život. Zato što: “Idem da vam priprelim mesto,” a to je da ih primi, pokazujući da je tamo, On je govorio njima, da postoji jedan - jedan život, nakon što se ovaj život završi. I kakva bi to trebala biti uteha za sve nas, da to znamo, da pošto se ovaj život završi, postoji život u koji mi idemo. I kako vi starite, to vam sve više postaje realnost. I kada počnete videti da se dani vašeg života približavaju kraju, tada to počinje, vi počinjete da se spremate, pripremate se za taj veliki događaj. To je sada... To je nastavak ovoga istoga života u drugom svetu, na jednom drugom mestu.

25 Vaše rođenje ovde, bilo je unapred isplanirano. Ja se nadam da vi to verujete. Svako od vas zna da je naše rođenje bilo unapred isplanirano. Da li vi znate da vaše biće ovde nije nikad

otpočelo kao neki mit ili misao? Sve je bilo unapred planirano od Boga, pre postanka sveta, da vi budete ovde. Beskonačni Bog je znao. I da bi bio - da bi bio beskonačan, On je morao znati svaku muvu koja će ikad biti na zemlji i koliko puta će ona trepnuti svojim očima. To je beskonačno - neograničeno. Vidite? Vi, naši mali - naši mali umovi ne mogu obuhvatiti šta beskonačan znači. Beskonačan Bog, On je znao sve stvari. Radi toga, ne postoji ništa van kontrole.

26 Ako znamo Božiju Reč, mi onda znamo gde živimo. Mi znamo čas u kojem živimo. Mi znamo šta je pred nama. Mi vidimo kroz šta smo prošli. A knjiga Božija je otkrivenje Isusa Hrista; Njegova dela kroz doba, koja su u knjizi Otkrivenja, i zatim Njegova obećanja koja će doći. Tako da su sva Njegova obećanja istina. Bog ne može reći ni jednu Reč a da Ona ne bude potvrđena. Svaka Reč koju On kaže mora se ispuniti. Pre postanka sveta...

27 Neki ljudi su zbrkali Postanak, tamo kada kažu: "Bog ponavlja sam sebe." Ne. Vi ste to upravo pogrešno shvatili. Vidite?

Bog je u početku rekao: "Neka bude! Neka bude! Neka bude!" Svet je bio u tami i haosu. Čak i kad je On rekao: "Neka bude svetlo," moguće da je prošlo na stotine godina dok se svetlo nije promolilo. Ali kada je On to rekao, to je moralo postati. To mora biti taj način. Vidite? I On je izgovorio Svoju Reč. Ta semena su bila ispod vode. Kada je On isušio zemlju, onda su semena nikla. Ono što On kaže mora se dogoditi.

28 On je rekao, kroz proroke. Ja sam sinoć govorio o tome. Na primer ako mi uzmemo Isaiju, on je rekao: "Devica će zatrudneti." Koji čovek bi uopšte mogao reći tako nešto, i pomisliti da kaže tako nešto: "Devica će zatrudneti"? Ali zato što je on...

Prorok je odraz Božiji. On je tako stvoren da ne može govoriti svoje vlastite reči. To moraju biti Božije Reči koje on govori. On je samo kao refleksija, i on je Božija usta.

I tako, radi toga, On je rekao: "Devica će zatrudneti." Verovatno on to nije mogao ni razumeti, ali Bog je to izrekao kroz njega. Zato što je On obećao da: "On neće učiniti ništa dok ne otkrije to najpre Njegovim slugama prorocima." I onda, kada je on

to rekao, to je bilo osam stotina godina pre nego što se to čak dogodilo. Ali to se moralo dogoditi.

Konačno, te Božije Reči su se usidrile u utrobi device, i ona je zatrudnela i rodila Emanuela. “Dete nam se rodi, Sin nam se daje. Ime će Mu biti: ‘Savetnik Divni, Moćni Bog, Knez Mira, Otac Večni.’” To mora biti na taj način, zato što je Bog to izgovorio to kroz usta Svog proroka. I sve Božije Reči se moraju ispuniti.

Radi toga znamo, da je Isus otišao da pripremi mesto, da bi primio narod k Sebi. Ko su ti ljudi, nadam se da smo i mi deo toga naroda večeras. Ako niste, moj prijatelju, Bog je načinio put, određeni način, da bi i vi mogli biti uključeni u to ako vi to želite. Vi ste postavljeni na temelju slobodne volje. Možete postupiti onako kako to želite. Ali sada, uočite, dakle, taj svet koji dolazi. Postoji svet koji dolazi.

29 Baš kao vaše rođenje ovde, rekao sam da je bilo unapred pripremljeno. Bog je znao da ćete biti ovde.

I znate li sada, da čak stvari koje su vaši roditelji učinili, dakle, ljudi misle da ne postoji prenošenje s generacije na generaciju, ali to postoji.

30 Preko u knjizi Jevrejima, mislim da je tamo, oko 7.-me glave, Pavle tamo govori, mislim da je on to pisao, govori se o jednom - jednom velikom događaju koji se dogodio Abrahamu, kako je on platio desetak Melhisedeku, kada se vraćao sa pokolja kraljeva. I, on je rekao da je, “Levi bio u bedru Abrahamovom kada je Abraham sreo Melhisedeka, dok se vraćao s pokolja kraljeva.” I on je to uračunao, da je “Levi platio desetak čak kada je bio u bedru Abrahamovom,” u bedru njegovoga pra-pra dede.

I On posećuje grehe ljudi na njihovoj - njihovoj deci, od generacije do generacije, koja neće držati Njegovu Reč. Vidite?

31 Vi ste svi bili unapred planirani od Boga. Ništa se slučajno ne događa kod Boga. On zna sve o tome. To je sve unapred planirano, planirano kroz mnoge generacije unazad, tako da biste vi mogli biti ovde večeras. Da li ste znali to? [Zajednica kaže: “Amen.” - Urednik.]

Samo razmislite, da ste vi, jednom...Ponoviću ovo ponovo. Vi ste jednom bili u vašem ocu, u genima vašeg oca. Dakle, on vas u to vreme nije poznavao, a niti ste vi njega tada poznavali. Ali vidite, tada ste vi bili stavljeni u plodno tlo, u materici majke kroz sveti brak. I onda ste postali osoba izražena u liku svog oca, a potom sledi druženje.

32 Dakle, jedini način kako vi možete biti sin ili ćerka Božija, zato što vi morate biti...morate imati Večni Život. A postoji samo jedan oblik Večnog Života i to je Božiji Život. Samo jedan oblik Večnog Života, a to je bio Bog. Da bi bili Božiji sin, vi ste onda morali biti oduvek u Njemu. Gen vašeg Života, duhovnog Života večeras, bio je u Bogu, Ocu, čak pre nego što je tamo postojao i molekul. Vidite? I vi niste ništa drugo do odraz Životnog gena koji je bio u Bogu, kao Božiji sin.

A sada, vi ste izraženi, nakon što je Njegova Reč došla u vas, da rasvetli ovo doba. Vi imate iskustvo Božijeg Života u sebi, zato što ste sin ili ćerka Božija. Dakle, da li ste shvatili na šta ja mislim? [Zajednica kaže: "Amen." - Urednik.] Vidite? Vi ste u...Vi ste sada stvoreni, vi sedite večeras u ovoj crkvi, jer je vaša dužnost da izrazite Boga ovom narodu i ovim ljudima, i ovom komšiluku gde se vi sastajete.

Bilo gde da ste, Bog je znao da ćete biti ovde, zato što vi morate biti jedan od Njegovih gena, ili Njegovih atributa-svojtava. Vi to morate biti. Ako ste ikada, ako ste dobili Večni Život, onda je to uvek bio Večni Život. I Bog, pre nego što je bilo temelja svetu, znao je da ćete vi biti ovde. I kada je Reč, ili voda, "vodeno kupanje u Reči," bilo izliveno na vas, to se izrazilo u jednom biću. A sada vi imate zajedništvo sa svojim Ocem, Bogom, baš kao što imate i sa svojim zemaljskim ocem. Vidite? Vi ste građani kraljev...Ne građani, već, vi ste deca, sinovi i ćerke živog Boga, ako taj Večni Život prebiva u vama.

Dakle, ako je To tako bilo, Isus je bio objavljena punina Božanstva. On je bio punina Božanstva telesno. Zbog toga, kada je On došao na zemlju i kada je bio objavljen u telu, vi ste onda bili u Njemu, zato što je On bio Reč. "U početku beše Reč; Reč je bila kod Boga, i Reč beše Bog. I Reč je postala telo i nastanila se među

nama.” Reč je postala telo. Radi toga, vi ste hodali s Njim, kada ste bili u Njemu, kada je On bio na zemlji. Patili ste s Njim, i vi ste umrli s Njim. Bili ste sahranjeni s Njim. I sada ste uskrsli s Njim i objavili ste Božije atribute-svojtva, sedite u Nebeskim mestima; već uskrsli, uskrsnuti u novi Život i sedimo u Nebeskim mestima u Hristu Isusu. Oh, to znači toliko mnogo u ovim danima, Crkvo! To nam toliko mnogo znači, što vidimo sebe poziciono postavljene u Hristu Isusu!

33 Dakle, ako smo mi ti atributi Božiji-svojtva, mi ne možemo živeti po veroispovestima. Ne možemo živeti po denominacionalizmu. Mi moramo živeti po Reči, zato što je Nevesta deo Mladoženje, kao što je svaka žena deo svoga muža. Zbog toga, mi moramo biti ta Nevesta Reči. A šta je ta Nevesta Reči? Objava ovoga časa, Nevesta, ne veroispovest ili denominacija; već živo Božije proroštvo, živi Božiji atribut, koji prikazuje svetu Božije atribute u obliku Neveste, koji trebaju biti izraženi u ovom času u kojem mi živimo.

34 Martin Luter nije mogao izraziti atribute-svojtva koja mi izražavamo, zato što je to tada bilo u začetku, to uskrsnuće, poput zrna pšenice koje je posejano u zemlju.

35 A sada, mi ćemo to ponovo citirati. Verovatno ste čitali tu knjigu, taj Nemač koji me je ismejao, i rekao da sam fanatik nad fanaticima. On je bio - bio je potpuno protiv svega što se zove Bog, čak se rugao Bogu. Rekao je: “Bog koji je mogao otvoriti Crveno more i,” rekao je: “izvesti Njegov narod, i onda sedeo s prekrštenim rukama preko stomaka, i dozvolio (kroz Mračna doba) da svi ti ljudi umru i pate, i da tu malu decu pojedu lavovi.”

36 Vidite, ceo - ceo program, cela Crkva, sagrađena je na Božanskom otkrivenju. Isus je rekao u Svetom Mateju, 16-ta glava: “Telo i krv ti nisu ovo otkrili, već Moj Otac koji je u Nebu ti je to otkrio.” Šta je to bilo? Otkrivenje ko je On. “I na ovoj steni, Ja ću sagrađiti Svoju Crkvu, i vrata paklena je neće nadvladati.” Vidite?

Otkrivenje Isusa Hrista u ovom času; ne šta je On bio u nekom drugom vremenu! Već šta je On sada, izražena Biblija. To raste u Nevesti, do punine stasa-rasta. Radi toga, ako je zrno

pšenice, Hrista, moralo biti posejano u zemlju, tako je Nevesta morala pasti u zemlju u vremenu Mračnog doba. Ma koje zrno koje ide u zemlju mora umreti, inače ne može proizvesti sebe, umnožiti sebe. I velika Crkva, koju je On uspostavio na dan Pentakosta, šaljući Svetoga Duha, morala je patiti kroz vreme mučeništva i otići u prljavštinu, u zemlju u Mračnom dobu, da ponovo donese Luterovo doba, i da uzraste do punine stasa Neveste Isusa Hrista u ovom posljednjem vremenu. Vidite? Nema načina...

37 Zbog toga će se Nevesta pojaviti u Uznesenju. I to je sve unapred isplanirano od Boga, sve poduprto. Od početka, On je znao svakog čoveka, svako mesto, ko će gde sedeti i sve u vezi toga. To je sve unapred isplanirano. Bog je znao da će to biti ovde. I - i kada... On je učinio na taj način, tako da kada mi dospemo tamo... On je otišao da pripremi mesto za nas. I kada mi stignemo tamo, to će sve biti pripremljeno upravo kao što je ovo veče pripremljeno, kao što je ovaj čas pripremljen. Da. Njegovo veliko predznanje reklo Mu je sve ove stvari, po predznanju.

38 On je svuda prisutan jer je On sveznajući; sveznajući jer je svugde prisutan. Radi toga, po Svom predznanju... Dakle, On ne može biti kao neki vetar nad zemljom, jer On je Biće. On nije samo neki mit. On je jedno Biće. On stanuje. On čak stanuje u kući. On prebiva na mestu koje se zove Nebo. I radi toga, Svojim sve - budući svugde prisutan; budući sveznajući, znajući sve stvari, tako da je On je svuda prisutan jer On zna sve stvari.

39 Vi, dakle, vi ste rasli od svog rođenja, kada ste bili rođeni i predstavljeni u ovom svetu. Bog je znao da će te biti ovde na ovoj zemlji, i vi ste rasli od rođenja do zrelosti. Stvari koje su vam izgledale tako čudne, u vašem devojaštvu i mladalaštvu, kao deci, a sada izgleda jako realno. Vi niste mogli razumeti to kada ste bili dete, ali sada, pošto ste odrasli, vi počinjete da razumete i uvidate da su sve stvari bile baš ispravno postavljene. I vi, to vam stvarno sada puno znači.

40 Tako je to u vašem duhovnom rođenju. Činite stvari koje ne razumete, kada ste mala beba, dolazite pred oltar. Dajete svoj život Hristu. Činite tako neobične stvari. Pitajte se zašto ste ih

činili. Ali nakon izvesnog vremena, kada sazrete, kao zreli hrišćani, onda vi to razumete. Vidite? Postoji nešto što se shvati. Vidite zašto ste morali to učiniti. Vaše duhovno rođenje! Vaše prirodno rođenje simbolizira vaše duhovno rođenje.

Kako - kako se to vama uklapalo u ovom životu, dok rastete, sve se uklapa, zato što ste bili načinjeni za to. Nije li to čudna stvar, te noći kada ste se doteturali na neku evangelizaciju, šatorski skup, ili negde u neku malu crkvu na čošku, i nešto što je propovedao propovednik, neku određenu temu, i pali ste pred oltarom? Vidite? Vidite? Bog je to znao, pre postanka sveta. Vidite? To - to vam je izgledalo čudno, zašto ste to tada činili. No sada vi razumete; vi znate šta se dogodilo. To vam se toliko uklapalo u ovom životu, i takođe će i u Životu koji sledi. Ovaj svet, njegovi životi, izgleda da napreduju dok se sazreva. Sve stvari izgleda da vam idu na ruku.

41 Ne verujem u...da se neka osoba ovde slučajno nalazi. Razmislite samo, kada ste došli na ovaj svet, sve je moralo biti unapred pripremljeno za vas. Jedva da mogu i zamisliti, kako bi uopšte mogli i pomisliti da Bog, koji je mogao pripremiti sve te dobre stvari za nas, da ne bi...da ne bi smo mogli staviti poverenje u Njega. Da, ako nas je On stavio u ovaj kaos u kome se sada nalazimo, i pripremio za nas ovde dobre stvari u ovom životu, koliko više možemo imati poverenja u Njega da je pripremio i stvari koje će nastupiti, vidite, Večne stvari! To izgleda, kažem, veoma čudno.

42 I ja – ja ne mislim da je Nebo jedno mesto o kojem mi je majka pričala. Verujem da je Crkva prerasla tako nešto. Razmišljati o tome kako je bilo, pre oko sto ili dvesto godina, mislim da su stari vernici misliti da svako ko umre odlazi u Nebo i da ima harfu, i – i da sedi na oblacima, i – i da svira harfu. Dakle, oni su znali da postoji mesto zvano Nebo. Ali oni, ako bi to bilo tako, svi mi bi trebali biti muzičari. Vidite? No mi...Ali to – to nije jedno takvo mesto. To nije, uopšte, sviranje harfi. Ja ne verujem da Biblija tako uči. Ali to je bila ideja koju su oni imali pre nego što je punina Reči došla do izražaja, ili pre nego što je bilo otvoreno

Sedam Pečata, što nam je obećano u ovom dobu, da bi mi onda razumeli.

I ja verujem da je Nebo jedno stvarno mesto, upravo kao što je ovo jedno stvarno mesto, vidite, jer Bog je počeo sa nama u našem duhovnom rastu na ovom mestu. I ja verujem, da je Nebo jedno mesto upravo toliko stvarno kao i ovo ovde, gde mi nećemo samo večno biti i samo sedeti na nekom oblaku. Nećemo samo svirati naše harfe, u veke vekova. Već mi ćemo ići na jedno stvarno mesto, gde ćemo raditi razne stvari, gde ćemo živeti. Mi idemo u jedan Život, u jedan pravi Večni Život. Idemo u Nebo, u raj. Baš kao što su Adam i Eva radili i živeli, i jeli, i uživali u vrtu Edenskom pre nego što je greh ušao unutra, mi smo na našem putu da se ponovo vratimo tamo nazad, pravo, pravo nazad. Prvi Adam nas je kroz greh izbacio napolje. A Drugi Adam, kroz pravednost vraća nas ponovo nazad; opravdavši nas i vraća nas nazad.

43 Vi koji sada uzimate kasete, postoji poruka o opravdanju, želim da je uzmete. Uzmite kasetu, jer želim da dođete do nje. Ovde sam nedavno o tome govorio.

44 Gledajte samo, kako su vaši zemaljski roditelji, pre nego što ste stigli ovde, pre nego što su oni saznali da dolazite, kako su se pripremili za vaš dolazak. Razmislite samo sada o tome, vaši zemaljski roditelji. A zemaljski roditelj je samo slika-tip nebeskog Roditelja. “Ako mi znamo davati dobre darove našoj deci, koliko više vaš Nebeski Otac zna kako da da dobre darove Svojoj deci.” Isus je govorio ove Reči. Vidite?

Oni su pripremili vaš dolazak. Napravili su mali krevetić, ili su nabavili mali, neki mali jorgančić, i malenu odeću i tako dalje. Oni sve pripreme za vaš dolazak, pripreme sve čak pre nego što vi dospete na zemlju.

45 Isus je otišao da pripremi naš dolazak tamo. A sada uočite: “U kući Moga Oca ima mnogo stanova.” Ili, dozvolite nam...

Ne nameravam dodavati Reči, ili oduzimati od Nje, jer mi ne trebamo to činiti. Otkrivenje 22 kaže: “Ko god doda Reč, ili oduzme Reč iz Toga.” Ali dopustite mi samo da učinim ovo, ne kao jedan dodatak, već samo da dobijemo poentu toga.

“U kući Moga Oca ima mnogo raznih stanova.” Ne verujem da kada budemo stigli u Nebo, da ćemo mi biti, da će upravo svako izgledati isto. Ne verujem da – da ćemo svi biti plavi, ili crni, ili mali – ili svi veliki, ili – ili svi divovi.

Verujem da je Bog Bog raznolikosti. Ovaj svet to dokazuje. On ima velike planine i male planine. On ima zaravni. On ima pustinje. On ima različite stvari, jer On je to načinio onako kako je On to želeo. I On je učinio godišnja doba; leto, zimu, proleće i jesen. On je načinio godišnja doba. To pokazuje da je On Bog raznolikosti. On je načinio i vas u raznolikosti. Neki ljudi su stvarno hvalisavi; a neki su potpuno dogmatski; a drugi su fini; a neki su ljubazni. I vi srećete razne vrste ljudi, i u Njegovom Kraljevstvu. Vidite?

46 Pogledajte svetog Petra, i uporedimo ga sa Andrijom. Vidite? Andrija je molitveni ratnik, upravo je sve vreme na svojim kolenima. A apostol Petar je bio jedan od tih zapaljenih baklji koji je propovedao, i – i tako dalje. A Pavle je bio više školski tip, više kao...kao prorok ili nešto tako, bio je negde pozadi.

47 A vidite, Mojsije je napisao prve četiri Knjige Starog Zaveta. On je napisao Stari Zavet. Ostatak toga su bili razni zakoni, i kraljevi, i psalmi, i tako dalje, i šta je napisao neki od proroka. No, Mojsije je napisao Zakone, prve četiri Knjige Biblije: Postanak, Izlazak, Levitski zakonik, i Ponovljeni zakon.

48 A zatim, Pavle je napisao Novi Zavet. To je istina. Matej, Marko, Luka i Jovan su pisali dela koja su se dogodila i tako dalje. Ali Pavle je razdvojio zakon od milosti, i postavio je stvari na svoja mesta. Vidite? On je bio pisac Novoga Zaveta. On nam je predao Novozavetna Pisma, dovodeći Božiju Reč u red.

A sada uočite, *mnogo*, “mnogo stanova,” mnogo vrsta stanova.

49 Poput razno raznih brežuljaka; poput mnogih raznih vrsta reka, izvora, jezera. To je sve bilo ovde kada ste vi došli ovamo, kao prvo, to je zbog dobrote vašeg Nebeskog Oca koji ih je stavio ovde. Jer neki ljudi vole planine. Neki vole vode. Neki vole pustinju. Tako, vidite, vaš dolazak, On je znao vašu prirodu i šta ćete vi biti, tako da je On to tako načinio da bi ste vi u tome mogli

uživati. Ooo! Mislim da je to predivan Otac, vidite, znati da je On to tako načinio.

Drago mi je što je On načinio planine; ja – ja volim planine. Ja...I ja – ja to volim. Dok drugi kažu: “Oh, ja to ne mogu podneti...Ooo, mora da je On izlio Svoju žbuku tamo napolju.” Pa, On je to izlio da bih ja mogao uživati u tome. Vidite? A onda kažu: “Ja volim ravnice gde mogu videti duge puteve.” Pa, to su samo dve različite prirode, a oboje smo hrišćani.

Ali Otac je znao da ćete biti ovde, i pripremio je sve za vas pre nego što dospete ovde. Amen. Vaš prvi dolazak ovamo, On ga je pripremio za vas kada vi dospete ovde. Nije li veličanstveno razmišljati o tome šta je On sve učinio?

50 Dakle, upamtite, ovo su samo privremeni darovi u simbolu. Dakle, znamo da je Mojsije kada je gradio šator od sastanka u pustinji, odnosno kada ga je pripremao, on je rekao da je sve načinio po uzoru koji je video u Nebu. Vidite? Tako da te zemaljske stvari samo odražavaju one Večne. I ako ova zemlja na kojoj mi danas živimo, ako je tako velika, tako da je mi volimo; i volimo da živimo, i da udišemo vazduh, i da gledamo cveće i ostalo; ako – ako ovo, ako je ovo ovde samo odraz – ono što umire je samo odraz onoga što je Večno. Kada vidite stablo kako se napreže, crpi, kako nastoji da živi, to znači da postoji stablo negde koje ne mora to činiti.

Kada vi vidite čoveka ovde, koji se bori za život, neko ko je u bolnici, ili na bolesničkom krevetu, ili u nekoj nesreći, koji se muči, a smrt mu se okačila za vrat, i isteže, on viče i zapomaže za životom, šta to znači? Negde, postoji mesto, postoji telo koje se ne muči i ne zapomaže za tim. Vidite? Ono to ne čini.

51 Dakle, ovo su privremeni darovi za nas, sve ove stvari, one jedino odražavaju da postoji Onaj koji je Večan. To je ono što je Isus otišao da pripremi, ono Večno za nas. Dakle, ove stvari samo izražavaju da postoje veće stvari iste vrste, jer su ove iste vrste.

52 Dakle, upamtite, Biblija je rekla: “Ako ovaj zemaljski šator u kojem prebivamo, ako propadne, ako se razruši, imamo jedan koji nas već čeka.”

Baš poput male bebe, njeni mali mišići se u majci trzaju i pokreću. I, ali baš...Vidite? I uočite, možete uzeti ženu, i ako je ona uvek gruba; ali kada ona postaje majka, samo malo ranije nego što se njena beba rodi, žena je nekako ljubazna. Ako ste u njenoj blizini, uvek ima nečega, ona je sve nežnija. Zašto? Tamo se nalazi jedan anđeoski duh koji čeka da prihvati to prirodno telo. Čim je rođeno, dah života ulazi u to dete. Bog ga udahnuje unutra, i ono postaje živa duša. Dakle, upravo kao što je ova beba rođena, onda tamo je i duhovno telo da ga prihvati.

I sada, kada se ovo telo spusti ovde, na ovu zemlju, kao što dolazi bebino, takođe postoji jedno besmrtno telo koje čeka da prihvati duh ponovo sebi nazad. Ooo, kako velika stvar! Mi smo – mi smo sada u Hristu Isusu (amen), bebe, bebice u Hristu, deca Božija, čekajući na potpuno oslobođenje sa dolaskom našega Gospoda Isusa, da...da nas primi k Sebi, gde će ovo smrtno telo, obući besmrtno.

53 Izgleda, sve stvari koje je On učinio, da odražavaju stvari koje dolaze. Upravo kao što vam je ovde dano telo, upravo kao ovo telo, koje vam je On dao da u njemu živite, jedino odražava postojanje jednog koje je veće, koje tek dolazi. Vidite? “Ako nosimo, ili ako smo nosili zemaljski lik, takođe ćemo nositi i Nebeski lik,” koji ne sadrži nikakvog zla u sebi i koji nas čeka. Dakle, ovo sadašnje telo sadrži zlo, bolesti, smrt, tugu. Upravo sam ovde o tome govorio, ne tako davno, propovedajući na temu *Preobraženje Božijom Reči*, o tome kako – kako ovo telo, ima zlo u sebi.

54 I sva ova moderna civilizacija u kojoj mi živimo je od đavola. Da li vi verujete u to? Biblija kaže da je to tako; ovaj svet, svaka vlada. Mi ne želimo u to verovati. Ali Biblija to jasno govori, da svaka vlada, svako zemaljsko kraljevstvo, je u vlasti đavola i pod kontrolom đavola. Sotona je podigao Isusa gore i pokazao Mu sva kraljevstva sveta koja su bila, i koja će biti, i šta više. A Sotona je tvrdio da su njegova, a Isus se nikada nije prepirao sa njim, zato što je on bog ovoga sveta. Vidite? I on je rekao: “Ja ću ti ih dati ako mi se pokloniš i proslavljaš.” Vidite?

On ih je pokušao dati Isusu bez žrtve. Vidite? To je bila pogodba koju je on pokušao s Njim postići.

Ali svet je zgrešio. A plata za greh je smrt i On je morao umreti. Zbog toga je Bog bio objavljen u telu, tako da bi mogao preuzeti smrt na Sebe, da bi platio kaznu. Ne može se ništa vratiti nazad. To nije žigom označeno na uhu. To je apsolutno slobodno plaćeno. Sav dug je isplaćen. To sada pripada Njemu. A mi smo poslanici Njegovog Kraljevstva, skupljeni ovde večeras u ime Isusa Hrista, našeg Kralja, i sedimo u Nebeskim mestima.

55 Dakle, u ovom svetu u kojem živimo, u ovom obrazovanju. Želim vam to dokazati. Obrazovanje, nauka, civilizacija i sve ove stvari u kojima mi naizgled danas tako uživamo, su od Sotone, i propašće. Kažete: “Brate Branhame, zar civilizacija?” Da, gospodine. Ova civilizacija dolazi od Sotone. Knjiga Postanka 4. to dokazuje. Kainovi sinovi, vidite, započeli su ovu civilizaciju, pravili su gradove, i muzičke instrumente, i tako dalje. A civilizacija dolazi znanjem. A znanje je ono što je Đavo prodao Evi u vrtu Edenskom, što je prouzrokovalo njen pad, prestup Božijih zapovesti.

Dakle, biće civilizacija u svetu u koji mi idemo, ali to neće biti ova vrsta civilizacije, jer u ovoj civilizaciji imamo bolesti, tuge, požudu, smrt; sve stvari u ovoj civilizaciji su pogrešne. Ali u onoj civilizaciji neće biti ništa od ovih stvari. Mi nećemo trebati nauku.

Nauka je i onako izopačenje originala. Vidite? Vi delite molekul, da bi razbijali atome i činilo *tako-i-tako*, da bi vas razneli. Koristite barut, i pucate, da bi nešto ubili. Koristite kola. I vadite gorivo iz zemlje i rude iz zemlje, da joj oslabite strukturu, tako da bi se mogla razneti. I vozite niz ulicu sto šezdeset kilometara na sat, i ubijete nekoga. Vidite? Oh, toliki pritisak nerveze, i žurbe; mi se moramo gurati i otimati. Oh! Vidite? To je sve od đavola.

Kraljevstvo Božije neće imati automobile, avione ili bilo kakav naučni izum. Ne. Ono neće imati nikakvo obrazovanje. To će biti jedno obrazovanje toliko iznad ovog, da se o ovom čak neće

ni razmišljati. Vidite? Obrazovanje, civilizacija i sve ovo dolazi od Sotone.

Dakle, ako kažete: “Brate Branhame, pa zašto onda ti čitaš?”

56 Vidite, to bi bilo upravo kao, zašto nosim odeću? U civilizaciji koja dolazi, koja je bila najpre, nije im uopšte trebala odeća. Oni su bili uvijeni u veo. Nisu imali razloga da nose odeću, jer oni nisu znali da su bili goli. A sada vi...sada vi nalazite da u, a sada mi znamo da smo mi – da smo goli, greh ovde prebiva, zato mi moramo nositi odeću. Ali nije bilo tako na početku; tamo nije bilo greha. Vidite?

57 Dakle, ista stvar je i u nauci. Mi čitamo. Mi pišemo. Mi činimo ovo. Ali nikada se nemojte uklopiti u to. Nemojte nikada to načiniti svojim bogom, jer to je bog komunizma. Vidite? To nije od Hrista Isusa.

58 Isus Hrist je po veri; a ne ono što vi možete naučno dokazati, već šta vi verujete. Ja ne mogu naučno dokazati večeras u ovoj zgradi, da postoji Bog, ali ipak, ja znam da je On ovde. Jer po mojoj veri to je potvrđeno.

Abraham vam ne bi mogao naučno dokazati da će imati dete s tom ženom, a ona je imala skoro sto godina. Ali njegova vera je to potvrdila. Vidite? Nije mu trebao nikakav naučni dokaz. Zašto...Pa doktor bi rekao: “Taj starac je lud, govori da će imati dete s tom ženom; on sto godina, a ona devedeset.” Ali vidite, Bog je tako rekao, tako da tu nije bila potrebna nauka. Tu je bila potrebna vera, da se veruje Božijoj Reči, a ne nauci.

59 Tako su naše škole i ostale stvari naduvane. Jer, Bog nikada nije rekao: “Idite i gradite škole,” ili čak, “imajte biblijske škole.” Da li ste to znali? [Zajednica kaže: “Amen.”- Urednik.] On je rekao: “Propovedajte Reč.” To je potpuno tačno. Naš obrazovni sistem nas udaljuje od Boga više nego bilo šta što ja znam, to je tačno, sve dalje od Boga. Ne graditi škole, bolnice i tako dalje; to je bilo za svet i za tu grupu. I ja nemam ništa protiv njih; oni imaju svoju ulogu, ali to ipak nije to.

Mi uvek gradimo dobre bolnice, i koristimo najbolje lekove koje imamo, a svakodnevno na hiljade umiru s time. Ali, O Bože,

u Kraljevstvu Božijem nema smrti, nema patnje. Amen. Nema potrebe za ovim stvarima sveta. Već, mi smo prešli od ovih stvari u realnost s Bogom; a mi se silno borimo za to putem nauke. I što više postajemo naučni, to nam donosi sve više smrti. Mi vodimo izgubljenu bitku, zato okrenimo se od toga. I verom, uzdajte se u Isusa Hrista, Sina Božijeg, još večeras, i prihvatimo Njega. On je Jedini.

60 Šta vam nauka sprema? Još više smrti. To je tačno. Sputnik [Ruski svemirski brodo – Urednik.] i sve ostalo podiže se gore, i sve te stvari koje seju smrt po zemlji. Nemojte gledati na to. Usmerite svoje glave iznad toga, prema Nebu. Gledajte tamo gde Isus sedi “s desne strane Bogu,” večeras, “zauvek živ, da posreduje na temelju našeg ispovedanja.” Kakvog? Da verujemo da je Njegova Reč istina.

61 Dakle, mi vidimo, da ovaj život sadrži sve vrste zala, pa radi toga, život koji dolazi neće to imati. Ovaj život ima požudu, i bolesti, smrt. Jer, šta je sve to? To nije kuća koju će On pripremiti. Ovo je bolnica za zaraze. Koliko vas zna šta je bolnica za zaraze? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Sigurno. Dakle, to je ono u čemu vi živite. Bolnica za zaraze je mesto gde oni smeste sve zaražene ljude. Pa, to je upravo ono što je i greh učinio nama, stavio nas u zemaljsku bolnicu za zarazu. Gde vi...Oni ne dozvoljavaju nikome da dođe u zaraznu bolnicu, zato što tamo razne vrste klica lete kroz vazduh, a – a ljudi bi pokupili te klice i – i razboleli se. A greh je nas odveo u đavolsku bolnicu za zaraze.

62 Ooo, ali druga je nazvana: “Kuća Moga Oca.” “Idem da vam pripremim mesto. Da vas izvedem iz ove bolnice za zaraze i premestim vas u Kuću Moga Oca.” Amen. Tu ste; da vas uzme iz ove zemaljske bolnice za zaraze. On je otišao da pripremi mesto, jedno savršeno mesto, gde zlo ne postoji, gde nema bolesti, nema starenja, gde nema smrti.

To je savršeno mesto koje vas poziva k tom savršenstvu, i vi morate biti savršeni da bi tamo dospeli. Biblija tako kaže. Isus je rekao: “Zato budite savršeni, kao što je savršen Otac vaš na Nebu.” A to je savršeno Kraljevstvo, i zato tu moraju doći savršeni ljudi. Jer vi morate tamo stajati i biti oženjeni za savršenoga Sina

Božijeg, i vi morate biti savršena Nevesta. Kako bi onda to mogli postići kroz ma šta drugo nego kroz savršenu Božiju Reč, koja je, “Voda odvajanja, koja nas čisti od svih naših greha”? Amen. To je tačno. Krv Isusa Hrista, razmišljajte o tome, Krvareća Reč što kaplje. Amen. Krv, Reč Božija krvari, da se u njoj opere Nevesta. Amen. Da, gospodine. Ona stoji kao savršena devica, nepreljubotvorna. Ona nikada nije grešila, od početka. Amen. Ona je bila samo uhvaćena u klopku. Vidite?

Postoji Očeva Kuća, koju je On otišao da pripremi.

63 Ova je došla putem seksa i posledicom pada, i mora pasti s padom. Bez obzira koliko vi podupirete staru stvar, ona će svakako pasti. Ona je gotova, zato što je pod prokletstvom, zato što je Bog tako rekao. S njom je gotovo. Bog će je uništiti. On je tako rekao. I biće jedna obnova cele stvari. Da li to verujete? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.]

U početku kada je svet bio rođen, kada je Bog povukao vode, u početku, sa zemlje, kao što je to učinio sa vodom iz majčine utrobe, tada se rodio svet. Zaista. I ljudi su počeli živeti na njemu kada ih je Bog tamo stavio. A onda, oni su počeli grešiti. I svet je bio kršten podronjenjem u danima Noje. Onda je bio posvećen Krvlju Stvoritelja, koja je prolivena na njega.

Dakle, isto tako i vi dolazite, kroz opravdanje da verujete Bogu. Bili ste kršteni za pokajanje odnosno za – za oprostjenje vaših greha. Vi ste priznali svoje grehe pred Bogom, a On vam je to oprostio. I vi ste se krstili da bi pokazali da ste bili – da vam je oprošteno; ispovedajući to ljudima i pokazujući svetu da verujete da je Hrist Isus umro za vas. A vi...On je zauzeo vaše mesto i sada vi stojite na Njegovom mestu. On je postao vi, da vi možete postati On.

A onda posvećujuća Božija sila čisti sve vaše navike iz vašeg života. Pušili ste, pili, činili stvari koje nisu bile ispravne, lagali, i sve ostalo. Onda posvećujuća sila Krvi Isusa Hrista dolazi u vaš život i ona otklanja sve te stvari od vas. Ako vam se dogodi da kažete – nešto kažete pogrešno, onda brzo kažete: “Čekaj samo malo. Oprosti mi. Nisam mislio da kažem to na taj način!” Vidite? Đavo je tamo postavio klopku. Ali vi imate milost da se povučete,

ako ste pravi hrišćanin, i kažete: “Pogrešio sam.” Da. Tako radi toga...

64 A onda, sledeće što ste primili je krštenje Svetim Duhom i Vatrom.

Dakle, Bog, kada se okonča Milenijum koji je pred nama, Bog će krstiti svet vatrom. To će razneti sve. “Nebesa i zemlja će biti u vatri.” Petar je tako rekao. I biće kršten vatrom, sve će biti obnovljeno. A onda će biti nova nebesa i nova zemlja. To je kada – gde prebiva pravda.

To je gde smo mi. Mi postajemo od smrtnih bića, od bića vremena, postajemo večna bića. Kada Reč Božija obasja naše duše, a mi postajemo sinovi i kćeri Božije, sa atributima-svojevlastivima, sa genom Božijim u sebi, da budemo sinovi i kćeri Oca, Boga na Nebu, kličući: “Aba, Oče! Moj Bože, moj Bože, u kući svoga Oca.”

65 Dakle, ovaj stari svet mora propasti, jer dolazi kroz seks. I on dolazi kroz neposlušnost od samog početka. I mi smo ovde rođeni seksom, kroz pad, i to se mora vratiti nazad istim putem, do pada. Ali ono koje On sada priprema za vas, ne može pasti, zato što ga je On tako načinio. “Ja ću vam...”

A šta ako bi baš morali ostati u ovoj vrsti tela? Zar vam nije drago što postoji takva stvar kao što je smrt? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Dakle, nije li to neobično? No, recimo na primer...

Nekoliko godina ranije, bio sam mali dečak, a sada sam čovek srednje dobi. Imam prijatelja koji ovde sedi, gospodin Dauch, a on je napunio devedeset i tri godine pre nekoliko dana. Pogledajte ga sada. Četrdeset ili četrdeset pet godina više, nego što je meni. A sada, dodajte mu još četrdeset godina. Gde bi stigli? Jedino...

66 Ja sam sretan da postoji nešto što nas izbavlja iz ove bolnice za zaraze. Postoje otvorena vrata, i zovu se smrt. Isus stoji na tim vratima. Amen. On će me prevesti preko reke. On će me provesti kroz ta vrata. Postoje jedna velika vrata tamo preko, koja se zovu smrt. I svaki put kada vaše srce kucne, vi ste jedan otkucaj tome bliže. I jednoga dana moram doći do tih vrata. I vi morate

tamo doći. Ali kada ja dođem tamo, ne želim biti kukavica. Ne želim da vičem i da to izbegavam. Ja želim doći do tih vrata, umotan u haljine Njegove pravednosti (ne moje), već Njegove.

Po tome znam, “da Ga poznajem u sili Njegovog uskrsnuća.” Da, kada On pozove, ja ću ustati iz mrtvih, da budem s Njim, iz ove bolnice za zaraze. Gde god bi ovo telo palo, ili ma gde bilo zakopano, šta god da je to, jednog dana ću se pojaviti, zato što je On to meni obećao. I mi verujemo u to. Da, sigurno. On pravi jedno koje ne može pasti.

67 Obratite pažnju, kako majka koja očekuje bebu, danas na zemlji, kako majčino telo žudi za određenim stvarima. Ja govorim, nadam se, svim odraslima koji će to razumeti. Majka, dok je trudna, ako postoji nešto što nedostaje njenom telu, ona počinje da žudi za određenim stvarima. Pogledajte kako tata...

Sećam se, mi smo bili odgojeni u tako siromašnoj porodici, i – i skoro da nismo imali ništa za jelo kada smo bili deca. Mnogi od vas ste patili kroz iste stvari.

I tako, kako je – neposredno pre rođenja bebe, majka bi žudela za nečim. A tata bi upravo jeo samo okrajke i sve ostalo da bi pribavio to za nju. Vidite? To je ona, telo, njeno telo, kalcijum za njeno telo i vitamini koje ona treba. Junior se od toga izgrađuje, vidite, i ona čezne za stvarima, za hranom koja treba dolazećem detetu. I kako, roditelji, oni nastoje sve srediti tako da beba može biti rođena u što savršnijim i sretnijim okolnostima. Vidite li kako će vaši roditelji to učiniti? Kada za nečim ima potrebe, majka svedoči za to, vidite, njen sistem je pokrenut. Da li razumete? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Tako da kada ovde postoji za nečim potreba, za dolazeće dete, majka počinje da žudi za time.

68 Zaustavimo se sada samo na minut. Zašto mi imamo probuđenja? Zašto se mi skupljamo? Zašto ja uvek korim ljude? Zašto pozivam vas, Pentakostalne žene, “Prestanite nositi pantalone, šminkati se, šišati kosu, i stvari kao što su te”? Zašto ja to govorim? Zato što, staromodni Pentekost nije to sve činio. Pravi Biblijski put nije da se tako čini. Nosite te kratke pantalone-šorceve i odeću koja pripada muškarcu, da li znate da Biblija kaže da je to odvratno Bogu? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Ali

mi to dozvoljavamo. Zašto Sveti Duh nastavlja da više protiv toga? On zna da nešto tamo nedostaje. Mi moramo uzrasti do pune visine rasta Isusa Hrista. Moramo biti sinovi i kćeri Božije. Moramo delovati kao deca Božija.

69 Još davno, je ispričana jedna priča. Primetio sam jednog brata crnca, koji sedi pozadi. Na jugu su prodavali robove. I kada su imali robove, dok je bilo robovlasništvo, pre nego što je proglašena sloboda robovima. I oni bi odlazili i kupovali ih, te ljude, baš kao što bi to učinio jedan – jedan trgovac automobila. Imali su istaknutu cenu na njima, i prodavali su ta ljudska bića baš kao da su bili – kao što bi prodavali polovna kola. Dobili bi ste račun kada bi ih kupili.

70 Jednom je naišao jedan kupac, broker. I on je hteo da...Obilazio je velike plantaže i kupovao robove. I došao je na jednu veliku plantažu gde su imali mnogo robova, i želeo je videti koliko su ih imali. I svi su bili napolju na poslu. I bili su tužni. Bili su daleko od svoje kuće. Bili su iz Afrike.

Oni su ih dovodili ovamo. Buri su ih dovezli ovamo i prodavali ih kao robove, tako da su oni bili veoma tužni. Znali su da se nikada više neće vratiti kući. Oni su živeli i umirali na zemlji. I često su ih – nosili su bičeve i bičevali ih. Bili su vlasništvo gospodara i on je s njima činio ono što je želeo. I on su baš...Ako bi ih ubili, ubili bi ih. I ako bi on, ma šta mu drago, gospodar je to mogao činiti. To je ropstvo, kao što je Izrael bio, i mnoge nacije su bile odvedene u ropstvo. I oni su morali uzimati te jadne robove. Samo su služili. Plakali su, znate već, svo vreme i bili tužni.

71 No uočili su jednog od tih robova, jednog mladića, koji je imao isturene grudi i držao je podignutu glavu *ovako*. Nikada ga nisu morali bičevati. Nikada mu nisu morali reći šta da radi. Tako da je taj kupac rekao: “Želim kupiti toga roba.”

Prodavac je rekao: “On nije za prodaju.”

On je rekao: “Ja bih ga hteo kupiti.”

A on je rekao: “Ne, on nije za prodaju.”

Rekao je: “Da li je on šef ostalim robovima?”

Rekao je: “Ne.” Rekao je: “On nije šef, on je rob.”

On je rekao: “Pa dobro, možda ga hranite drugačije od ostalih.”

Rekao je: “Ne. Svi jedu zajedno, tamo u galiji.”

On je rekao: “A zbog čega je taj mladić toliko drugačiji od ostalih?”

On je rekao: “Evo u čemu je stvar. I sam sam se čudio jedno vreme? No taj mladić, je došljak iz Afrike, ali u Africi njegov otac je kralj plemena. Bez obzira što je on stranac, udaljen od svoje kuće, on se ponaša kao kraljev sin. On zna, da je daleko odavde njegov otac kralj plemena. I sada, on se tako ponaša, jer on zna da je kraljev sin.”

72 Ooo, brate, sestro, vi i ja u ovom svetu u kojem živimo, ponašajmo se kao sinovi i ćerke Božije. Mi smo ovde stranci, a naše ponašanje mora biti u skladu sa Božijim zapovestima, da smo mi sinovi i kćeri Božije. Naše ponašanje, treba da se ponašamo, i da postupamo, i sve ostalo u skladu s tim kako je to izloženo u Božijem zakonu.

“A to je odvratno za ženu da nosi odeću koja pripada muškarcu.” To je pogrešno i grešno “da žena šiša svoju kosu,” Biblija tako kaže: “ne priliči joj čak ni da se moli.”

Kažete: “A šta sa ovim?”

73 Neko je došao po mene; jedan veliki poznati propovednik, nedavno. I rekao: “Brate Branhame, dođi. Želim položiti ruke na tebe.” Rekao je: “Ti ćeš razoriti svoju službu.”

Rekao sam: “Molim?”

Rekao je: “Derući se na taj narod tako.”

Rekao sam: “Ja govorim to...”

Rekao sam: Ja to verujem.” Rekao je: “Ja sam Pentakostalac, takođe. Verujem da žena ne bi trebala nositi kratku kosu, da ne bi trebala nositi pantalone, i stvari koje danas one čine, šminkati se.” Rekao je: “Ne bi trebale to činiti.” No rekao je: “Bog te je pozvao da se moliš za bolesne.”

Rekao sam: “On me je pozvao da propovedam Evandjelje.” Tako je.

A on je rekao: “Ja verujem u to.” Ali rekao je: “misliš tako?”

Rekao sam: "Da. Pogledaj šta sve imate, sve te velike programe, televizije i sve ostalo. Ja nemam ništa osim Boga kome sam odgovoran." To je tačno. Rekao sam: "Ja nemam ništa osim Boga kome sam odgovoran."

On je rekao: "Ja - ja – ja...Ti ćeš razoriti tvoju službu."

Rekao sam: "Svaka služba koju će Božija Reč razoriti, i treba biti razorena." To je tačno. Sigurno. To je upravo tako.

On je rekao: "Dobro, ti ćeš je razoriti."

74 Rekao sam: "Pa ko će onda to reći? Razumeš? Neko mora to reći. Neko mora stati za ono što je istina, bez obzira koliko to vređa." I prijatelji, kao hrišćani, kao ljudi koji verujemo da ćemo ići u Nebo, sam Sveti Duh će nas obeležiti u Reči Božijoj.

On je rekao: "Znaš li šta ti je činiti?" Rekao je: "Ljudi veruju da si prorok." Rekao je: "Ti moraš učiti te žene kako da dobiju dar i proroštva, i takve stvari i veće stvari umesto tih mali stvari."

75 Rekao sam: "Kako da ih naučim algebru, kada one ne žele naučiti čak ni abecedu? Kada one ne žele čak ni te osnovne stvari, razumeš, tu prirodnu stvar, kako ćeš im reći veće stvari?" Kada one ne žele čak početi ni od..." Ti hoćeš stići na vrh merdevina pre nego što staneš na prvu letvu. To je razlog što padate. Vidite?

Počnite od dna i penjite se pravo gore kao što vas Bog vodi prema gore. Vidite? Uskladite svoj život i sledite svaki deo Reči koji je Bog odredio za vas da činite.

76 Dakle, razmislite kako Bog...Mi bi se trebali ponašati i delovati kao hrišćani. Naše ophođenje bi trebalo biti hrišćansko. Jer mi smo ovde stranci. Ovo nije naš dom. Ne. Mi smo spuštene ovde samo privremeno. Moraćemo otići, svaki od nas večeras.

77 Dakle, razmislite. Ako Bog u Njegovoj milosti, daje majci, pre nego što se mala beba rodi, tu žudnju za nekim vitaminima, i majka rečima izgovori: "Tata, ja – ja želim dinju ili lubenicu. Želim nešto drugo." To je napolju...Pa, on će učiniti sve što on može da to nabavi, jer on želi da se njegovo dete rodi najsavršenije moguće. Vidite? I on će učiniti sve što je u njegovoj moći da to nabavi.

78 Koliko je tek On više u mogućnosti da to pribavi? On je Stvoritelj. Dakle, razmislite koliko je On u stanju, da nama pripremi telo, da živimo kao Njegovo sopstveno proslavljeno telo, ako mi želimo živeti. Postoji nešto u nama što teži da živi. I postoji nešto u nama što teži da postupa ispravno. Zato će Bog pozvati nekoga na podijum ili propovedaonicu, ko će propovedati apsolutnu istinu. Zašto? Vidite? To vam pokazuje. Pa ako ste vi stvarno Božije dete vi počinjete vapiti. “Bože, odstrani *ovo* od mene. Obreži me i skloni *to* od mene. Ukloni *ove* stvari od mene.” Zašto? To je potrebno radi vašeg nebeskog doma u koji vi idete, koji je On otišao da vam pripremi. Vi stvarno morate biti Nevesta Reči za Hrista.

79 Propovedao sam pre par večeri o žrtvi u danima pomirenja. Propovedao sam o jedinom mestu koje je Bog – jedinoj Crkvi u kojoj će Bog sresti čoveka; a to je, On je rekao, to je mesto gde je On stavio Svoje Ime. On je rekao: “Ja ih ne želim sresti ni na jednom drugom mestu osim na ulazu, vratima na kojima sam postavio Svoje Ime.” Dakle, On vas neće sresti na Metodističkim vratima, Baptističkim vratima ili Pentakostalnim vratima, ili ma kojima od njih. Već On je stavio Svoje Ime u Svoga Sina. On je rekao: “Ja dolazim u Ime Moga Oca.”

Svaki čovek dolazi, ili svako dete dolazi u imenu svoga oca. On...Ja sam došao u ime Branhama, jer je moj otac Branham. I vi dolazite sa vašim imenom, zato što je to bilo ime vašeg oca.

A Isus, Sin, dolazi u Očevo Ime. A On je rekao da je stavio Svoje Ime: “U ova vrata gde Ja stavljam Svoje Ime, to je bila žrtva.” A u Isusu Hristu je jedino mesto gde ćete ikada naći zajedništvo i proslavljati Boga.

Kažete: “Dobro, pa ja pripadam crkvi.” To ne menja stvar. Morate biti u Hristu.

Jedan važan denominacijski propovednik, jedne večeri mi je rekao, rekavši: “Gospodine Branham, pogledaj ovde. Isus je rekao: ‘Ko god veruje.’ Biblija je rekla: ‘Ko god veruje da je Isus Hrist Sin Božiji, rođen je od Duha Božijega.’”

80 A ja sam rekao: “Ne kaže li Biblija takođe da: ‘Ni jedan čovek ne može nazvati Isusa Hristom osim Duhom Svetim?’”

Vidite? Ne možete od Biblije načiniti laž. To mora tamo da se tačno uklopi.

Tako vi morate apsolutno da se nanovo rodite, od Duha Božijega u vama, koji će svedočiti spolja, i vi sami, vi znate da je On Božiji Sin. A onda, ako ste deo toga; ako ste dete Božije, u Reči Božijoj; kako onda možete poreći Reč? Kako vas može Duh Sveti navesti da verujete veroispovest i da morate učiniti nešto *ovako*, kada Biblija kaže nešto drugo? “Moramo se pridružiti crkvi i činiti *ovo*, ili činiti *ono*,” kada vam Biblija jasno kaže šta da činite. Vidite? I onda kada vi to vidite, i predate se tome, tek ste onda s time. Nastavlja da se kreće dalje i upravo raste.

Kao što klica dolazi u matericu žene gde je jajašce. A potom kada to malo jajašce počne izgrađivati i počne razvijati ćelije, ono neće nadograditi jednu ljudsku ćeliju, pa onda kereću ćeliju, pa onda govedu ćeliju. Ono se skroz razvija ljudskim ćelijama.

81 I kada dete Božije, kada to predodređeno... Loše je koristiti tu reč, ali to je od Boga. Ovde je Božija Biblija. Božije pred znanje je moglo predodrediti, učiniti da sve stvari idu Njemu na slavu. Kada to predodređeno seme, koje ste vi trebali biti, a Bog vas je pozvao, i taj mali orao u semenu tamo je čuo Reč Božiju, to će se zidati jedno na drugo, jedna Reč povrh druge, jedna povrh druge, jedna povrh druge. To se neće pomešati ni sa jednom veroispovesti.

82 Uočite. “U tim vratima, oni su svaki dan morali jesti novi hleb. I tamo nije smelo biti kvasca među njima, u vremenu od sedam dana.” Da li je to tačno? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Sedam crkvenih doba, onda nema kvasca, ni veroispovesti, ničeg nema dodanog. To apsolutno mora biti beskvasni hleb. “Neka ne bude kvasaca uopšte među vama.” Samo testo, samo Reč, to jedino. A ta Reč je Bog. I Reč je postala telo u osobi Isusa Hrista, što su ta Vrata. “Postoje Vrata na kojima ću vas Ja sresti, u proslavljanju, kada vi sledite Božije zapovesti.”

83 Radi toga, ako želite večeras, samo dođite i recite: “Ja nudim Isusu Hristu svoj život,” i ako niste nikada primili Svetog Duha, uđite u Njega. Vi to morate učiniti. Morate rasti u Njemu.

Molite Boga da slaže Reč na Reč, dok ne uzrastete do pune visine rasta jednog sina Božijeg, ili jedne ćerke Božije.

Hoće li to uzeti stvari ovog sveta? Prva Jovanova poslanica kaže: “Ako volite svet ili stvari sveta, to je zato što ljubav Božija čak nije u vama.” Bili ste zavedeni. Ako, imate u sebi ljubav prema svetlu, i to vas je prevarilo, Đavo to čini, gomilanjem takvih stvari tamo i pokazuje ih. Vidite? Vi ne možete...Pa, onda, vi ne možete odstraniti niti jednu Božiju Reč iz Biblije.

Šta je prouzrokovalo prvi greh? Nije to došlo kroz neku veliku očiglednu laž, već pošto je Eva to pogrešno postavila, đavo joj je učinio, samo jedu Reč. Jedna Reč je pokidala lanac, odbacivanjem samo jedne Reči. To je bio početak Biblije.

Isus je došao u sredini Biblije. On je rekao: “Čovek neće živeti samo od hleba, već od svake Reči koja izlazi iz Božijih usta.” To je cela Božija Reč. Da li verujete da je *Ovo* otkrivenje Njega? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Cela Božija Reč.

A onda, u Otkrivenju 22., Isus dolazi k Jovanu na ostrvu Patmos. A Isus: “Ja Isus poslao sam Svog anđela da svedoči ovo.” Vidite? “Ko god oduzme Reč iz Ovoga, ili doda jednu Reč tome, Ja ću uzeti njegov deo iz Knjige života.”

84 Ne samo reći: “Dobro, pa ja - ja, verujem da je Isus Hrist Božiji Sin.” To je sve u redu. Pa onda, dodajte k tome i ostale stvari. Vi kažete: “Ja sam bio posvećen. Rukovao sam se s propovednikom. Verujem u Isusa Hrista.” Onda morate biti nanovo rođeni. Morate biti ispunjeni Svetim Duhom. Vidite? Samo nastavite tome dodavati, dok nastavljate dalje. Vi rastete u stas sina i ćerke Božije. Moj Bože.

Bog je u mogućnosti da nas pripremi, i da nam da tu čežnju u životu, da želimo videti nešto. Koliko vas ovde ima koji želite više Boga? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Pa, to pokazuje da postoji više za vas. Vidite? Vi čeznete za tim. Dolaze vaši mali porođajni bolovi. Vidite? Treba vam više, tako da bi mogli biti sretni, i slobodni i savršeni. Mi moramo biti.

85 Poput te – te male – te male klice života koja je...koja je u Božijim nedrima, baš kao što je klica života u majčini nedrima. Bog čini da to raste; otišao je da pripremi mesto za nas, jedno

večno mesto sa Njime; ne neko mesto gde ste u bolnici za zaraze, umiranje, greh, preljuba, i prljavština sveta. Ako vam je um u tim stvarima, to pokazuje da nikada niste došli u kontakt s Bogom. Vidite? Vi ste sami to izgradili. Imate mentalnu iluziju.

Vi ste se samo priključili nekoj crkvi i kažete: “Pa, ja pripadam *tome*. I moja majka je pripadala *tome*.” To je možda i bilo u redu u danima vaše majke, ali mi živimo u nekom drugom danu.

86 Veslijeva poruka nikada ne bi... On se ne bi mogao osloniti samo na Lutera. Luter je verovao u opravdanje, ali Vesli je imao posvećenje. Sledeći su bili pentekostalci, i oni se nisu mogli osloniti samo na opravdanje i posvećenje. Oni...to je bilo vreme obnove darova. A sada, mi idemo dalje od toga. Vidite?

Tri faze Čokotovog uzrastanja. Prvo, to je mala travka, pojavio se Luter kroz reformaciju. U redu. To je bila stabljika. Posmatrajte prirodu. Bog i priroda kreću se u kontinuitetu, zato što je Bog u prirodi. Vidite? A potom dolazi kićanka – polen, metodističko doba. Zatim dolaze pentakostalci, moj Bože, upravo savršeno, vidite, upravo kao što bi to zrno pšenice moglo delovati kao savršeno zrno, zrno pšenice. Otvorite li ga, a tamo uopšte nema zrna. Tu je samo ljuska nosilac toga, ali taj život delujući ide dalje. Vidite?

87 Oni tamo u Luterovom dobu prihvatili su Lutera. Taj Život je došao tuda, ali je to otišlo u denominaciju. I znate, kao prvo, to je postalo samo denominacija, čiji kraj je u spaljivanju. Vidite? Stabljika se osuši; ona je samo nosioc. Neki od njih i dalje pokušavaju ostati u toj staroj stabljici nosiocu, a ne znaju ništa o Bogu, mrtvi su. Oni kažu: “Pa, pogledaj, mi smo list. Bili smo u Luteru.” To je tačno. No, pogledajte dokle je to sada stiglo. Vidite? “Mi smo bili Metodisti.”

I čak: “Mi smo bili Pentakostalci.” Ali pogledajte na Pentakostni pokret, kako on postaje hladan i formalan, kao se svi udaljavaju. Vidite? Šta je to? To je bio nosioc pravog Semena. Vidite? Svi ovi ostali su bili nosioci, no otišli su u denominaciju. Ako kažete: “Ja sam Pentakostalac.” To ne znači Bogu ništa više nego da ste rekli, da ste Rimokatolik ili Jevrej, ili šta god vi bili.

88 Vi morate biti rođeni, od tog Života koji je došao kroz tog nosioca. Nemojte ostati u stabljici. Nemojte ostati u semenu. Idite pravo do savršenog dela.

89 Dakle, upamtite, u svakoj reformaciji što smo imali, kao što su Luterani i tako dalje, za tri godine oni se organizuju. To je tačno. Svako probuđenje je iznjedrilo organizaciju za tri godine.

Razmislite samo koliko dugo ovo već traje, dvadeset i nešto godina, i nije organizacija. Zašto? To je dolazak Semena, koje se formira pod ljuskom. Sada je izloženo, sada mora biti izloženo prisutnosti Sina, da sazri u veličanstveno zrno kao Ono u koje je otišlo u početku. Ta prava Crkva, koja je bila pokopana, ponovo se vraća kroz stabljiku, da izraste jedna druga Crkva, kada kombajn dolazi da je pokupi. Život koji je otišao dole s Luterom, Život koji je otišao dole s Metodistima, Život koji je otišao dole s Pentakostalcima, doći će u zrnu. Sve to će ići pravo u zrno, i izaće napolje, formirajući savršeno Telo Isusa Hrista.

90 Upravo kao što Sunce izlazi ujutro. Vi ne možete gledati na prirodu a da ona ne svedoči o Bogu. Ne treba vam čak ni Biblija, da bi znali da postoji Bog. Rađa se maleno sunce, slabašna beba. Oko sedam sati ujutru, kreće u školu. U deset ili jedanaest sati je završilo. U dvanaest sati je u punoj snazi. U tri sata posle podne počinje stariti. U sedam ili osam, šest...u pet ili šest sati popodne spuštaju mu se ramena. Ono umire. I da li je to njegov kraj? Ne. Ono ponovo ustaje sledećeg jutra. Život, smrt, sahrana, uskrsnuće!

91 Pogledajte na lišće kako se pojavljuje na drvetu. Ono se pojavljuje, kao dobro, zdravo lišće; baca hladovinu; i rađa svoje plodove. I sledeća stvar, kao što znate, dolazi jesen, pogađa ga s smrću; vraća se nazad u koren, ponovo u zemlju. Da li je to njegov kraj? Sledeće proleće ono se ponovo vraća nazad da svedoči. Oh! To je neprekidan život.

Ali brate, sestro, mi smo dobili Večni Život. Mi imamo Večni Život kroz ovoga Velikana, koji je došao, i koji je otišao, i koji je u stanju da nam pripremi telo. A bolove koje osećamo da se povećavaju, kao što vi žene osećate osudu za ono što činite, vi muškarci koji se oslanjate na seminarske doktrine, i tako dalje, svi vi želite reći: “Ja – ja ispovedam kredo-veroisповest. Ja radim *to*.”

Ali postoji nešto dole u vama, kada vidite da su oči slepca otvorene; da gluvi čuju-...slepi. Sve ove stvari koje su obećane. Vidite Reč propovedanu u Njenoj sili. Vidite prostitutku sa ulice kako je postala dama. Vidite – vidite nekog pijanicu koji izlazi iz toga, i postaje pravi Božiji svetac. Moj Bože! Vidite? Postoji nešto, tamo je Život. I vi počinjete osećati. “Eto, možda ja ne moram to činiti.” Ali vidite, šta je to, to je nešto. Vaše telo je u potrebi i, “Hajde.” Ali Bog je pribavio vitamine baš *Ovde* unutra za svaki deo toga Tela. A Isus je otišao da pripremi mesto na Božijim nedrima; da, gospodine, mala klica, Sin Božiji, jedan maleni sin ili ćerka Božija.

92 Isus je molio samo za jednu stvar, u Svojoj molitvi upućenoj Ocu. Da li znate šta? Jednu stvar, nakon sve Svoje žrtve koju je učinio ovde na zemlji, taj život koji je On živeo, staza kojom je On hodao. On se molio samo za jednu stvar: “Tamo gde sam Ja, da i oni budu takođe.” On je molio za zajedništvo. To je jedina stvar koju je On tražio od Oca u molitvi, vaše prijateljstvo zauvek. Ako želite to pročitati u svetom Jovanu 17., i 24.-ti stih. Pa onda, koliko bismo Ga mi trebali želeti? Ako je On želeo...

A sada slušajte, ako ste vi stvarno rođeni od Duha Božijega, to vam znači sve. Vidite? To nije neka knjiga pravila. Vi ne živite po nekim zakonima i tome slično. Vi živite po milosti Božijoj i po Duhu Božijem.

93 Često sam ovo govorio. Kao misionar odlazio bih preko mora. Šta ako bih skupio oko sebe ženu i decu: “Dakle, slušajte deco! Slušaj i ti gospođo Branham! Ja sam ti muž. Nećeš imati ni jednog drugog muškarca dok sam ja odsutan. Ako budeš, ja ću te oderati kada se vratim nazad.” Vidite? Uh-huh. Shvatate?

Tresnuo nogom, “Deco, slušajte šta govorim?”

“Da. Da, tata. Da.”

“Ako čujem samo za jednu vašu grešku? Vidite?” Vidite? Dakle, to bi baš bila neka porodica?

Dakle, šta ako bi ona rekla: “A ti takođe, gospodine? I ja želim nešto da ti kažem. Gospodine Branham, ja sam tvoja zakonski venčana žena! Ni ti takođe nećeš imati ni jednu drugu

prijateljicu dok si odsutan.” Zar to ne bi bila baš neka porodica? Dakle, to bi bilo nešto.

Mi to ne činimo. Ja volim nju, i ona voli mene. Kada ona zna da ja odlazim, ona zna da ja neću ići osim ako me Gospod ne pozove da idem. Mi kleknemo na pod, i skupimo decu oko sebe. Mi se molimo. Ja kažem: “Dragi Bože, pobrini se za moju saputnicu i decu.” Oni kažu: “Bože, pobrini se za tatu dok mi odlazimo – dok on odlazi.” A onda kada mi odemo preko...

94 Dakle, a šta da sam ja učinio nešto loše tamo preko? Šta ako sam sagrašio, učinio nešto pogrešno? I da sam se vratio i došao k toj jadnici, mojoj ženi, stojeći tamo i gledajući na njeno naborano lice, na njenu kosu koja sedi, ja bih prišao tamo i rekao: “Dušo, želim ti nešto reći. Ti znaš da te ja volim.”

“Sigurno, Bil, ja znam da me voliš.”

95 “Kazaću ti šta sam učinio. Ja sam doveo jednu devojkicu kući.” Ja – ja bih rekao: “Hoćeš li mi oprostiti to?” Verujem da bi. Ja stvarno to verujem. Ali da li bih hteo to učiniti? Kada pogledam stojeći tamo, i vidim njenu sedu kosu, i znam da je ona stajala između mene i javnosti, i znajući kako je bila prava žena, da li bih mogao to učiniti? Ja – ja bih rađe umro nego je povredio. Stvarno bih.

Pa ako je tako u fileo ljubavi prema mojoj ženi, koliko je veća moja agape ljubav prema Boga! Oh, ne bih želeo učiniti ništa da Ga povredim. Sigurno ne. Ja – ja Ga volim. Želim činiti sve što On – što On želi da ja činim. Želim se uklopiti sa svakom Reči koju On kaže, bez obzira šta svet kaže. Oni – oni to ionako neće verovati. Želim da znam šta mi On kaže da činim. I ako mi nešto nedostaje, želim da mi On to da. I da živim za Njega, čuvajući se od sveta.

96 Ovo ovde staro zemaljsko telo, treba da...Dozvolite mi da vam kažem. Ovo zemaljsko telo o kojem toliko mnogo razmišljate, koje vi prilagođavate Holivudu. Toliko vam je to blisko. Holivud uskoro više neće biti tamo. Upamtite to. Čuli ste proroštvo, vidite, koje mi je Gospod dao: “Holivud će potonuti.” Da, gospodine! Obratite pažnju. Hoće. Samo gledajte. Dakle, On mi nikada ništa pogrešno još nije rekao. I ja ću predstaviti bilo kome ko želi reći.

Ja ne znam kada ili gde, ali to propada. Sud je sud je nad njim. Za njega nema više otkupljenja; on završava. Vidite?

97 Dakle, uočite ovo. Živite za Njeg, čuvajte se od sveta. A sada, gledajte. Vi pratite televiziju, neke od vas sestara, i idete tamo dole i žudite, vi mlade žene. Vi ste mlade. To znam. No, vi ste hrišćanke. Razumete? Vi ste drugačije. Vi ne trebate da želite da budete poput sveta. Vi volite svet. I ne samo vi mlade, već i neke od vas starijih. Vidite? Dakle, od čega to dolazi? Vidite? Gledate televiziju, movate se po prodavnicama, i vidite tu malu odeću koju žene nose, koja je bezbožna.

Da li vi znate šta će se dogoditi na dan suda? Možete biti tako odane svom mužu koliko god možete biti, ali na dan suda vi ćete morati odgovarati zbog preljube. Isus je rekao: “Ko god pogleda na ženu sa požudom, već je učinio preljubu s njom u svom srcu.” Ko je krivac? Vi. Shvatate? Vi ste izložile sebe u tim kratkim suknjama i labavoj odeći.

Jedna žena mi je nedavno rekla, govoreći: “Ja ne nosim kratke suknje, Brate Branhame. Ja sam zahvalna Gospodu za to. Ja nosim široke pantalone.”

98 Rekao sam: “To je gore, to je gore.” Tako je.

99 Skoro da jedva možete kupiti haljinu za ženu. Ona je rekla, jedna žena je rekla: “Pa, rekao si istinu. ‘Ne možeš – ne možeš kupiti tako nešto.’” Ali oni još uvek prodaju tkanine i imaju šivaće mašine. Vidite? Tako da ne postoji uopšte izgovor. Vidite? Vidite?

To treba da se pokaže, sestro. Ja sam tvoj brat. I ja sam Hristov sluga, koji će morati da odgovara pred Sudom za ono što večeras govorim. Vidite? A ti ćeš biti kriva za preljubu, jer nedostaje Božije ljubavi u tvom srcu. Ti i dalje ideš u crkvu. Možda još uvek možeš plesati u Duhu. Možda još možeš govoriti u jezicima. Sve te stvari su dobre, ali to još nije to. Ne, gospodine.

100 Setite se, Biblija kaže: “U zadnjim danima ustaće lažni Hristosi,” ne lažni Isusi. Oni ne bi to hteli zastupati. Ali, “lažni Hristosi”, lažni pomazanici. Oni su apsolutno pomazani Duhom, sa Svetim Duhom, a ipak su lažni. Vidite? Tamo je dvoje...

101 Postoji vas troje u vama. Telo je spoljašnji deo. Imate pet čula, da bi mogli s njima kontaktirati vaš zemaljski dom. Unutra je

duh. Tamo ima pet čula: ljubav, savest, i tako dalje, što vi kontaktirate. Ali unutar toga je duša.

102 Upamtite, “Kiša pada i na pravedne i nepravedne.” Ista kiša koja prouzrokuje da zrna pšenice raste, čini da i korov takođe raste. Vidite? Šta je to? Unutar tog semena je priroda, a ta priroda se izražava, izražava sebe. Može se nalaziti na istom polju, upravo tamo sa korovom. Korov i pšenica nalaze se zajedno, upravo radujući se baš mnogo. Glave su im pognute. Žedne su vode. A kada padne kiša, i korov može klicati toliko glasno baš kao i pšenica. “Ali po njihovim rodovima ćete ih prepoznati.” Vidite?

103 Hrišćani, možda vas nikada više neću ponovo videti. Već su prošle godine od kako sam bio ovde. Možda vas nikad neću ponovo videti. Uskladite se sa Božjom Reči. Gledajte u ogledalo.

Kao jednom jedan mali dečak, koji je bio tamo u državi, a nikada nije video ogledalo. On je došao do njegove – do kuće njegove ujne. Krenuo je uz stepenice. Video je ogledalo; i video je malog dečaka u ogledalu. Nastavio se penjati, i posmatrao je. I on bi mahnuo, a i mali dečak bi mahnuo. I on je nastavio gledati. Nikada se nije video u ogledalu. I kada mu se dosta približio, okrenuo se i rekao: “Gle, mama, to sam ja!”

104 Kako vi izgledate u Božijem ogledalu? Da li to odražava ćerku ili sina Božijeg? Da li postoji nešto dok To slušate, nešto što vas navodi da mrzite čoveka koji To govori? Ili, je tu nešto što vas povlači, govoreći: “Znam da je taj čovek u pravu jer to je u Pismu.” Onda, to su vitamini potrebni za ovo telo, koje je određeno da bude tamo, jedna kuća koju ćete trebati kada stignete tamo. Vidite? “Ova kuća; ako smo nosili lik zemaljske.”

105 Dakle, upamtite, da mi mislimo tako mnogo o ovom telu. Oblačimo ga u mnoštvo odeće. Činimo tako mnogo stvari koje su nevažne, promena za promenom, za promenom i sve ove stvari. I – i oh, upravo svi.

Neka samo neko nešto otpočne. Ofarbajte samo svoje stepenice crveno i gledajte, i Jovana će farbati svoje u crveno. Promenite Ševrolet za Ford, i oni baš ne mogu to podneti. To je vreme takmičenja. Dopustite... Neka samo neka žena dođe u crkvu sa nekim novim šeširo, gledajte samo kako će sve žene to

nabaviti, a posebno pastireva žena, vidite, samo gledajte šta se dešava. Dakle, to je istina. To je apsolutno istina. Ovo je vreme takmičenja. Brate, to mora biti vreme takmičenja. A svi oni – sve te stvari su – su sa svrhom.

Ja se ne brinem da li se moj sako uklapa s mojim pantalonama. I nekada mi je teško. Moja žena, ili moja snaja, ili neko, mora mi reći kakva kravata ide s njim. Ja – ja i onako ne brinem da li se to uklapa. Ja želim da se moje iskustvo uklapa s Božijom Reči. To je to, jer to je mesto gde ću živeti; a ne dole na uglu preko Džonsovih, već preko u slavi gde je Isus, gde je otišao da nam pripremi mesto. Da, mi to želimo. Da, gospodine. Klonite se od svega toga.

106 Ovaj stari zemaljski šator koji je ovde, da li znate šta je to? Ovo telo je poput starog kaputa koji nosite, kaput koji ste nekada nosili. Ali sada, vi imate jedan toliko bolji, i vi ga više ne koristite. Šta vi činite? Vi ga okačite u orman, jer ste dobili jedan bolji. Dobili ste bolji ogrtač? Ovaj je sada mnogo prikladniji nego onaj koji ste nosili, koji je iznošen. Koji? To je ta odeća. Vi ste tamo unutar nje. I za čega je samo ta odeća? Ona odslikava vaš lik. Vidite? Ali sada vam ona više ne treba. Vi ste je okačili negde. To je jedna krpa.

A tako je i sa našim starim telom, vama to odslikava lik onog nebeskog. A ipak to niste vi. Vi ste unutar toga tela. Vi, Duh Božiji, je unutar toga tela. To je ono što dovodi spoljašnjost u podređenje, zato što ga unutrašnjost vuče tome, vidite, dovodi ga do toga da se uskladi sa Božijom Reči; vaša unutrašnjost, sami vi, vaše biće.

Ovo telo je upravo jedan stari kaput. A jednog dana, šta ćete učiniti s njim, pošto ste bili samo u toj odeći na kratko. To je poput zemaljske odeće, ovo telo. Vaše – vaše pravo telo, vaše stvarno biće, je unutra u ovome starom kaputu koji vi zovete William Branham, ili Suzi Džons, ili bilo ko da je to. Vidite? Jednog dana to će biti izloženo u zemaljskoj dvorani kao sećanje na vas. Ostavićete ga u grobu, a neko će staviti na njega nadgrobnu ploču: “Ovde leži propovednik *taj i taj*, ili Džon *taj i taj*; ili *taj i taj*.” Ono će ležati tamo kao memorial na vas. Ljudi su vas samo u

videli u *njemu*. A šta ste vi bili, vaše stvarno vi, je unutar toga. Ali sam stari kaput, on sam, samo “ocrtava lik nebeskoga.”

Ooo, ljudi, da li ste napravili rezervaciju za zamenu kaputa? Da li ste napravili rezervaciju za Nebo? Upamtite, vi morate imati rezervaciju. Nećete moći ući tamo bez nje.

Govorim vam sada modernim jezikom, da bi znali. Ako bi otišli u hotel i rekli: “Dobro ja imam...”

107 “Da li imate rezervaciju? Pa, žao mi je. Sve je popunjeno.” Vi ste napolju na hladnoći, jer ste propustili da napravite rezervaciju.

I ako dolazite do kraja vašeg životnog puta, a bez rezervacije, tamo neće biti Nekoga ko bi vas sreo. Moraćete koraknuti u tamnu večnost gde će biti vrištanje, i jauk, i zapomaganje, i škrgutanje zubima. Vi morate. Ne možete ući u Grad, jer nemate rezervaciju. Morate je imati da bi ušli u grad, gde je Isus otišao da vam pripremi mesto. Upamtite. Morate imati tu rezervaciju, i odeću-haljine spasenja na sebi. Vi ne možete.

108 U Mateju, našao sam ovde jedan citat Pisma. Gledam u Pismo, Matej, dvadeset-...22:1-14. Nemam vremena da ovo pročitam, jer je već kasno. Predugo sam vam propovedao. Ali upamtite, kralj je poslao poruku, poziv na večeru. Pobio je sve svoje volove, i pripremio pretelinu, i sve ostalo, pripremvši veliku večeru. I on je poslao po mnoge naredivši im da dođu.

Jedan je rekao: “Pa znaš, nakon svega, ja pripadam *ovome*.” “I dobio sam *ovo*.” “Moram se pozabaviti svojom farmom.” A jedan je učinio mnoge stvari. I on je ponovo poslao pozive, a oni su zlo postupili s njima. I konačno...To je bila generacija Jevreja kojoj je Isus govorio. Oni su imali još nešto da učine osim toga.

I konačno, on je poslao njih još: “I reci...idi. Samo nemoj...Samo ih nateraj. Idite po ulicama i putevima, i svuda, i naterajte ih da dođu.” I nakon toga, odlučio je da njegova kuća bude...Da će se održati njegova svadbena večera. Da će tamo biti gostiju.

I onda, zatekao je jednog čoveka bez svadbene odeće-haljine na sebi. Ovaj je želeo zadržati stari kaput. I gledajte šta je

rekao: “Prijetelju, pošto sam te pozvao na moju svadbenu večeru, i pozvao sam te i uputio poziv da dođeš!”

109 I ako ste ikada bili na istoku, gde sam propovedao mnogo puta, svadbena večera se još uvek održava na isti način kao što je bila. Mladoženja, on – on ima mnoštvo gostiju koji trebaju doći, Verovatno, brate Kop, verovatno si ti to video u Indiji. Vidite? On ima određeni broj gostiju koje će pozvati; recimo da će pozvati trideset gostiju.

Dakle, mladoženja mora pripremiti odeću. On mora odenuti goste, i radi toga, postoji čovek koji je postavljen na vratima. I vi dolazite sa svojim pozivom. On proveri vaš poziv i oblači vas u odeću, u te haljine. Neki od njih su bogati, a neki su siromašni, a neki od njih se razlikuju; ali svi oni slično izgledaju kada obuku tu odeću na sebe. Svi oni izgledaju slično.

I vi morate svi biti slični. Ne treba da kažete: “Ja sam metodista *ovde* preko. A ja sam Prezbiterijanac *ovde* preko.” Ooo, ne. Vi kao prvo, nećete tako ući. Vidite?

Morate proći kroz Vrata. Isus je rekao: “Ja sam vrata od tora.”

“Ja sam pentakostalac. Ja sam *ovo*. Ja sam *ono*.” To ništa ne znači.

Vi prolazite kroz Vrata. I ako vi prođete kroz ta Vrata, vi dobijate odeću-haljenu.

110 A ovaj čovek, kada je rekao: “Prijetelju, kako si ti dospeo ovamo?” Vidite?

To pokazuje da je on došao nekim drugim putem, i da je ušao kroz prozor, došao je na stražnja vrata, a nije prošao kroz ta vrata; ne kroz ta Vrata, putem kojim je došao Isus, kroz samožrtvovanje; da date svog sebe Bogu, i da idete na Golgotu i budete razapeti s Njim. I da ponovo ustanete i nosite Njegovu odeću-haljinu žrtve i smrti prema stvarima ovog sveta.

111 “Ako vi volite svet, ili stvari sveta, ljubav Božija čak nije u vama.” Vidite? Ako još uvek imate ljubav prema svetlu, želite delovati kao svet i raditi kao svet; vi pokušavate...Vi ste još...A ipak, i dalje ste u crkvi, ali kukolj je u brazdi sa pšenicom; klićući

s ostalima, radujući se s ostatlima. Svi duhovni blagoslovi su upravo na vama.

Vi kažete: “Pa, ja prorokujem.” I Kajafa je takođe. I Valam (Balam) je. To nema nikakve...

112 Primio sam “krštenje Svetim Duhom.” To i dalje nema nikakve veze s tim. To vam je samo privremen dar.

Pravi dar je vaša duša ovde dole, vidite, koja je rođena od Boga, i ona kontroliše celu stvar Rečju Božijom, i voljom Božijom. I sa tog mesta vi rastete, vidite, onda ste vi sin ili ćerka Božija. Vi ste dete Božije. I te stvari dok vi rastete...Kao majka, vi ste sada u utrobi zemlje, pokušavajući da izađete. Vi ste sin Božiji, koji dolazi, i vi vidite kako Reč kaže: “Ja bih trebao učiniti *ovo*. Trebao bih se nanovoroditi.”

“Pa, ja pripadam crkvi.” To ne znači ništa. Vidite?

“Ja sam metodista; kao moja majka.” To je dobro za vašu majku.

113 “Pa, moj Bože, ja sam pentakostalac. Ja tome pripadam.” Ali ako se ti ne uskladiš sa Reči, postoji nešto što je pogrešno. Vidite? Onda shvatite, da vaš pravi otac nije Bog. Vidite? Zato što je ono istinsko počelo u vašoj duši, čak pre nego što je bilo i duha, bila je vaša duša. Ako ta duša nije došla od Boga, onda to nije Božija klica od početka. Vi ste prevareni. Vi ste u brazdi sa kukoljem i svedočite o svetovnosti kukolja koji izrasta. Ponašajući se kao svet, voleći svetovnost, to je zato što Božija ljubav nije u vama.

114 Dakle, biće lažnih pomazanika u zadnjim danima, ne lažnih Isusa. Oni ne bi zastupali tako nešto. Ali, “lažni” pomazanci. Oni su pomazani, da gospodine, ali oni su anti-Hrist. Oni su pomazani Duhom, da bi činili znake i čudesa koja je Hrist činio, ali ne žele se uskladiti sa Reči Božijom. Vidite?

“Mnogi će doći k Meni toga dana i reći: “Gospode, nisam li prorokovao i izgonio đavole u tvoje ime?”

On će reći: “Odstupite od mene vi koji činite nepravdu, nikad vas nisam upoznao.”

“Bio sam pentakostalac, Gospode. Slava Bogu! Ja sam klicao. Govorio sam u jezicima. I polagao sam ruke na bolesnike i lečio ih, izbacivao sam đavole.”

“Odstupite od Mene, vi koji činite nepravdu. Nikada vas nisam znao.

115 Vidite šta ja mislim? Oh, dečice, da li osećate potrebu za tim vitaminima večeras, za tako nečim? Postoji telo koje čeka tamo preko. Postoji telo koje čeka da bude prihvaćeno. Ljudi, ne dajte se prevariti-zavesti. Đavo je varalica. Čak i za tu svadbenu odeću, morate je obući. To mora biti.

116 Dakle, mi smo u večernjem vremenu. Zemaljsko telo je spremno da bude zakopano, a mi smo spremni da uđemo u to Nebesko. I sada osećamo čudan Božiji poziv, da idemo u taj veliki Eden. I pre nego što se možemo ovde roditi, naša mala tela vape za nečim što – što mora biti obezbeđeno, ili bi mi ovde bili jedno bolesno dete da toga nije. Bog tamo gore nema bolesti. Svi su u savršenom poretku, Nevesta je upravo kao što je i Ženik, Reč objavljena u svom vremenu. Bog vam to darovao večeras, deco, svakome od vas! Postoji Nebo gde se odlazi. I postoji pakao kojeg se trebamo kloniti.

117 Dakle, mnogi od vas znate da mi je Gospod davao vizije, na hiljade njih. Najveća stvar... Ranije sam se bojao smrti. Pre oko tri godine, videli ste taj članak Hrišćanskih Poslovnih Ljudi: *Prolazak Kroz Zavesu Vremena*. Svestan sam da možda neću živeti do kraja ove noći. Možda vas nikada više neću videti u svom životu ovde, no to je istina. Ja – ja ne znam da li bih nazvao ovo vizijom, ili šta god to već bilo.

Jednog jutra, bio sam – upravo samo što sam se probudio. Vratio sam se sa skupova. A moja žena je ležala tamo, spavajući. Rekao sam: “Dušo, jesi li budna?” Ona je još uvek spavala. Znao sam da moramo ustati da bi odveli decu u školu.

I stavio sam svoje ruke pozadi, *ovako*, i rekao: “Pa, Bili Branham, znaš li da si prebacio pedesetu? I ako ćeš već nešto učiniti za Gospoda, bolje je da požuriš, jer ti nije preostalo još puno vremena.” Pomislio sam: “Moj Bože, nadam se da ću doživeti da vidim dolazak Gospoda Isusa.”

Uvek mi je to bilo na umu, da – da kada umremo, da bih video stvari, kao, brat koji je *ovde*. Rekao bih...“Hej, pa ti si jednom propovedao u mojoj crkvi dole na zemlji, Brate Branham.” No, pošto je on – on je jedan duh, ne bih mu mogao stisnuti ruku, pošto je njegova ruka tamo u grobu, i već istrunula, vidite; a i moja takođe. Tako nekako sam razmišljao.

118 Ali tog jutra kada sam osetio da je nešto došlo na mene. Pomislio sam...Obično kao što dolaze i vizije. I pogledao sam, i gledao sam. Pomislio sam: “Moj Bože! Šta je sad ovo?” I gledao sam na velike zelene brežuljke. A mlade žene su dolazile od svuda, desetine hiljada i stotine hiljada. I sve su dolazile sa dugim kosama što su visile dole niz njihova leđa, u belim haljinama, bosonoge, uzvikujući i galameći: “Naš brate!”

119 Pomislio sam: “Dakle, ovo je baš čudno.” Okrenuo sam se oko sebe i gledao. A tamo, ja sam ležao upravo tamo, a tamo je bila i moja žena, ležala je na krevetu.” I ja sam rekao: “Dakle, znaš šta? Pa, ja sam umro.” Rekao sam: “To – to je ono što se desilo. I rekao sam: “Moguće da sam imao srčani udar ili nešto drugo. Umro sam. Tamo leži moje telo.” A ja sam još ležao tamo sa mojim rukama *ovako* nazad, baš kao ukočen. Pomislio sam: “Nije ni šest metara od mene.” I tamo sam se nalazio i gledao. Mislio sam: “To je...Tamo je i moja žena. Tamo je i sve ostalo. Tamo je moja košulja što visi sa naslona kreveta. A ja sam *ovde*.”

120 Ponovo sam pogledao oko sebe, a sve ove žene su pristizale. I bile su...Gledao sam kako dolaze *odavde*, a tamo su dolazila moja braća. Ooo! Pa oni su pravi. Svaki od njih je izgledao kao mlad čovek. Vikali su: “Naš dragi brate!” Ooo, nisam znao šta da mislim.

121 Pomislio sam: “Ovo je čudno.” Pogledao sam nazad, i ja nisam bio starac. Bio sam mlad. Pomislio sam: “Ovo je čudno.” Razmišljao sam: “Je li ovo vizija?” Pucketao sam svojim prstima. Razmišljao sam: “Ne. To nije vrsta vizija kakve sam imao ranije.”

122 A onda, tamo, Neko je počeo da razgovara sa mnom *tamo* gore, govoreći: “Ti si pridružen k svojoj ljudima.”

Pomislio sam: “K svojim ljudima? Da li su svi ovi Branhami?”

123 On je rekao: “Oni su tvoji obraćenici Hristu.” A ove žene...

Znate da su me uvek smatrali, na moj račun su me zvali “ženomrzac,” ali nisam. Vidite? Jer ja verujem...Ja – ja – ja ne volim nemoralnost i nepristojnost. Ja volim prave sestre u Hristu. Ako je to tako, u redu.

124 Imao sam nekakav strah kada sam bio dečak. Znam stvari koje su se desile, koje su me na neki način okrenule u tom pravcu. Ali to – to je sve bio Bog, koji me je oblikovao za ovaj čas. Vidite?

125 Mislim da od jedne istinske i prave sestre, da od toga ne postoji ništa lepše. Da je Bog mogao dati čoveku nešto bolje od spasenja, On bi mu dao ženu. Vidite? I tako tada, ako bi On mogao dati bilo šta bolje, On bi to i učinio. I onda videti neke od njih kako skreću i čak i ne deluju više kao supruge, neverne svojim bračnim zavetima, a i s njihovim muževima je isto tako. Upamtite, vi ste vezani jedno za drugo, dokle god ste živi. Ono što Bog spaja na zemlji, spaja i na Nebu takođe.” Vidite?

126 I tako, kada sam to video. A te žene su dotrčale i stiskale me svojim rukama, grleći me, i zvale me: “Brate.” Dakle, bile su žene, ali tamo na tom mestu ne može biti nikakvog greha. Vidite? Bile su žene. No vidite, ono što vas sada čini jednom ženom sa – sa polom, ženskim polom, i muškarca sa muškim polom; to je radi odgajanja dece. Tamo toga neće biti. Tamo će svi biti jednopolni, ali će i dalje nositi svoje obličje. Zemaljski lik koji su ovde imali, biće i tamo, ali tamo se nikada više neće moći grešiti. Vi ste svi isti. Tamo se više neće odgajati deca. Vidite? To je tačno. To će sve biti na taj način. I tako, posmatrao sam te žene.

127 I one su me podigle. I ta braća su me postavila gore na jedno mesto. Ja sam rekao: “Zašto ste učinili to?”

On je rekao: “Na zemlji ti si bio vođa.” I rekao je – rekao: “Ti...ovo je taj narod.”

128 I bila je jedna žena koja je došla do mene. Rekla je: “Naš dragi brat.” Najlepša žena!

Kada je ona prošla, Glas je rekao: “Zar je se ne sećaš?”

Rekao sam: “Ne!”

Rekao je: “Doveo si je Hristu kada je imala preko devedeset godina.” Vidite? Zar ne vidiš zašto je rekla ‘dragi’ brate?”

Rekao sam: “Dobro, da li – da li vi idete...”

Rekli su: “Ne, mi čekamo ovde.”

Rekao sam: “Pa, ako sam došao ovamo, onda želim videti Isusa.”

Rečeno je: “Ne možeš Ga sada videti. Ovo je Pismo koje kaže: ‘Duše pod oltarom.’ On je upravo malo više. Jednoga dana On će se vratiti. I mi se ponovo vraćamo na zemlju. Mi ovde niti jedemo niti pijemo.”

129 Rekao sam: “Hoćete reći da sam se plašio ovoga? Pa ovo je...”

Nema reči kojima bi to opisali, prijatelji. “To je savršenstvo,” ne bi – ne bi to ni dotakli, “uzvišeno je.” Ne postoji u engleskom jeziku, makar što ja znam, nema takvih reči uopšte, koje bi mogle to opisati. To je iznad bilo čega što ja znam. Tamo je to bilo. Tamo nema bolesti, nema tuge. Ne možete umreti. Ne možete grešiti. To je bilo upravo savršeno, upravo savršeno. Prijatelji, ne smete, vi ne smete to propustiti. Upamtite.

130 Kada sam ja bio mali dečak, video sam viziju pakla, kao mali dečak. I znate kakve su dame danas, ustvari žene (dama ne bi činila takve stvari), farbaju oči poput vukova, ili tome slično, ta plava boja pod očima. Video sam to. Ja sam propadao. I kao mali dečak, bio sam pogođen iz puške, i ležao sam umirući u bolnici. I uvek sam znao da postoji Bog.

I sećam se svoje prve molitve, koju sam pokušao izgovoriti. Jedino što sam mogao reći... Nikad ovo ranije nisam pričao. I osećam da bih to upravo sada ispričao. Bio sam pogođen, i ležao sam tamo umirući na polju. I jedini izgovor koji sam mogao imati pred Bogom, rekao sam: “Ti znaš, Gospode, da nikada nisam učinio preljubu.” Vidite? Kao mladić od petnaestak godina, pokušavao sam živeti ispravno. I rekao sam: “Živeo sam čisto.” A to je sve što bih mogao reći. To je sva zasluga koju sam Mu mogao ponuditi.

131 I onda, dok sam tamo ležao, kada se doktor udaljio od mene, osetio sam kako tonem u večnu tamu, tako je izgledalo. Vikao sam za tatom, “Ooo tata, pomози mi!” Tamo nije bilo tate. “Mama, pomози mi!” Tamo nije bilo ni mame. “Bože pomози mi!” Tamo nije bilo ni Boga. To je bilo upravo beskrajno, užasno, oh, jedna noćna mora. Gorenje i gorući pakao, bilo bi zadovoljstvo biti u njemu u odnosu na ovo. Propadajući tuda, pomislio sam: “Ooo, Bože!” Ponovo i ponovo, na *taj* način. Dospeo sam na jedno mesto, dima, i tame, i bolesti. I Ooo, takvog osećanja! Za mene je to bila smrt.

Mogao sam videti te žene kako dolaze prema meni, s tim našminkanim očima. Dakle, upamtite, to je bilo pre četrdeset pet godina – oko četrdeset godina ranije, otprilike. Idući, išle su i: “Oooh! Oooh! Oooh!”

Rekao sam: “Da li ću biti ovde zauvek?”

“Zauvek.”

132 Rekao sam: “O Bože, ako ćeš mi dopustiti da izađem odavde, ja – ja – ja, nikada se više ponovo neću Tebe postideti. Nikada se neću postideti. Bože molim te daj mi šansu.”

Kao prvo znate, osetio sam kako se vraćam. I doktor je bio na nogama, jer moje srce je otkucavalo samo sedamnaest otkucaja u minuti. Sasvim sam iskrvario i sve ostalo, ležao sam u sopstvenoj krvi. I pitao sam se, hoće li se jednoga dana to dogoditi?

133 Pre oko dve godine, kada sam otišao u Tuson, bio sam dole sa mojom ženom u J. C. Penniju. Sedeo sam tamo *ovako* nekako, s pognutom glavom, čekao sam. Jer, znate kako to dame rade, dugo vremena provode u kupovini. I sedeo sam tamo pognute glave, *ovako*. A jedne pokretne stepenice su išle nagore. I pojavile su se neke od tih žena, sa tim pundama, znate već, kakve već imaju, *ovako* nekako. Penjući se s tim našminkanim očima. I govorile su španski. I to je bilo to. To sve (ta vizija) ponovo se obnovilo. Tamo je to bilo: “Oooh! Oooh!”

134 Brate, sestro, dozvolite da vam nešto kažem. To može sada izgledati smešno, ali samo ako jednom tamo dospete. To je jedna ozbiljna stvar. Nemojte nikada ići tim putem.

135 Ja kao jedan stari čovek, propovednik, propovedao sam svetu, sticajući milione prijatelja, ali ja znam da moram stati s vama tamo preko. Udaljite se od stvari sveta. I ako ima nešto u vama, što želi da postupa na način kako ste uvek to činili, i ako imate stvari sveta u sebi, setite se, vi niste Božiji. Vi ste samo crkveni član, sve do tog poziva; dubina, koja doziva Dubinu. Vidite?

136 Kao na primer, pre nego što su bila peraja na ribi, morala je postojati voda da bi plivala u njoj, najpre, inače ne bi imala peraja.

Pre nego što je postojalo drvo da bi raslo na zemlji, morala je postojati zemlja, ili tamo ne bi bilo nikakvog drveta da raste u njoj. Ne bi postojao razloga za drvo, i da koegzistira.

137 Pre nego što postoji tvorevina, tamo mora postojati Stvoritelj. “Blagoslovljeni su oni koji gladuju i žedaju za pravdom.” Vidite? Postoji nešto u nama. Vi ste malo pre podigli ruke: “Ja želim više Boga.” Vidite, postoji nešto što je u potrebi.

A ako volite svet, i idete tim putem, za stvarima sveta, ako će te svetovnim putem, bićete i u njegovom padu. Vidite? Izađite napolje! Vi ste sinovi i ćerke Kralja, pravog Kralja. Budite dame i džentlmeni. Hodajte kao hrišćani. Živite kao hrišćani. Ponašajte se kao hrišćani. Upamtite, ja ću vas sresti na sudu sa ovim stvarima. Vidite?

138 Pogledajte se u svoje ogledalo večeras i vidite: “Kojim putem sam se uputio? Da li Isus priprema mesto za mene, jedno telo? To telo je savršeno. To telo hoda u skladu. To je sin ili ćerka pred Bogom. I ja sam *ovde* u porođajnim bolovima, da bi bio rođen tamo u tom telu. I ako ja još volim svet, to mi pokazuje da (ja nisam) da nemam tamo telo. Ja sam samo crkveni član. Ja nisam bio Božija klica. Ja nisam. On nije moj Otac.”

139 On je rekao: “Ako vi ne možete podneti karanje-ukor,” a to je ono što vi sada dobijate, “tada ste vi nezakonita deca, a ne deca Božija.” Da li je to u redu? [Zajednica kaže: “Amen.”-Urednik.] Kaže li to Biblija? [“Amen.”]

Ako vi ne možete podneti Božije karanje, kada vidite da vas Pismo ispravlja, i kažete: “Oh, ja ne želim slušati takvu Stvar.

Ja sam – ja sam hrišćanin. Ja činim...” U redu. Samo nastavite. Vidite? To je jedna sigurna potvrda da vi niste Božije dete.

Ali pravo dete Božije gladije i žedni. Zašto? Ako postoji nešto u vašem srcu, što vam govori da to želite i da je to tamo potreba, to pokazuje da tamo nešto pulsira, što pokušava da vas odvuče tamo. Postoji tamo jedno telo, čega je *ovo* ovde jedan tip. Za čega koristite ovo telo ovde, da proslavlja đavola i svet, modu i ostale stvari. Da li ste usmereni prema nebu? Postoji tamo nešto gore, da li proslavljate Boga svojim životom?

U kući moga Oca ima mnogo stanova; da nije tako, da li bih vam rekao. Idem da vam priprelim mesto.

...i doći ću ponovo, da vas uzmem k Sebi, da gde sam Ja i vi budete takođe.”

140 *Događaji Koji Treba Da Nastupe.* Ove stvari koje su sada, samo su potencijali, koji dozivaju stvari koje treba da se dogode.

Molimo se.

141 Razmislite ozbiljno. Hoćete li, dragi prijatelji hrišćani? Samo ozbiljno razmislite na trenutak. Budimo samo potpuno mirni, samo na tren. Neka Sveti Duh govori.

Dakle, Gospod Isus me je poslao k vama pentakostalci, još odavno. Ovde je jedan od vaših mladića koji je podignut da bude vaš pastir, rekao je: “Rezultati službe.” Video je kako Gospod Isus otvara slepima oči; “čini,” rekao je: “da se encefalitis momentalno isceljuje.” Ja i dalje održavam isceliteljske službe. No uviđam da sam molio za mnoge ljude koji su bili jako bolesni. Oni su bili isceljeni. Gospod je odgovorio na molitvu, i iscelio bolesne. Ali znate, neki od tih ljudi, koji su bili isceljeni već su i umrli. I bez obzira koliko ste bolesni, ako ste isceljeni, vi ćete ipak umreti.

Ali ta duša, moj dragi brate, ta duša, moja draga sestro, hoćete li misliti sada malo o tome? To je Večno. I ako ljubav Božija nije unutra, onda vas ništa ne vuče, zar nećete zamoliti Boga: “O Bože, pokreni me iznova večeras. Ja te volim, Gospode. Ja želim da Te volim. I nešto u mi u srcu govori da moram živeti bliže Tebi. Želim doći, upravo sada, Gospode, i to učiniti”? Ako je takva osoba ili osobe u ovoj zgradi ili izvan ove zgrade, pitam vas

kao Hristov sluga, u Ime Isusa Hrista, hoćete li samo, sa pognutom glavom, podići ruku k Bogu i reći ovo: “Bože, privuci me bliže, bliže, dragi Bože. Želim se uskladiti sa svime što je u Tvojoj Reči.” Podignite ruke sada. Budite baš potpuno iskreni. Samo razmislite.

142 Dakle, ljudi kažu: “Ooo, ja sam činio *ovo*. Ja sam – ja sam klicao u Duhu. Govorio sam u jezicima. Ali pogledaj, postoji nešto što mi nedostaje životu. Gledam u ogledalo Božije Reči, i znam da postoji nešto. Idem u crkvu, ali ja nisam ono što bi trebao biti.” Vidite? To pokazuje to, nešto.

Vidite, ako vi možete pogledati u sebe i videti da vi niste usklađeni sa Božijom Rečju, a nema ničega u vama što bi vas navelo da podignete ruku, tada vi znate da je tamo nešto pogrešno. Vi imate. Postoji...Moja majka je znala reći: “Ne može se izvaditi krv iz repe, jer u njoj nema krvi.” Vidite? Razmislite o tome stvarno ozbiljno. Ovo bi mogla biti vaša poslednja prilika. Trideset do četrdeset ruku se podiglo ovde u ovoj maloj grupi, čak i sveštenikovih.

143 Budite samo u pravom poštovanju, samo na tren. Dobro sada razmislite: “Dragi Bože, mogao bih biti ubijen večeras, u nekoj nezgodi. Mogao bih umreti od srčanog udara. Jednog jutra, ja mogu pozvati doktora, i kad on dođe, a moji otkucaji potresu moj rukav, i ja umrem. Pribijam svoje obraze na jastuk i kažem: ‘Oh Bože, oh Bože, oh Bože!’” Vidite? To srce bi otkucavalo svoj poslednji otkucaj. Vi onda dolazite do tih velikih Vrata. Vi nećete nikada proći ako niste nanovorođeni od Duha Božijeg. Nikada nećete proći ako ne postoji nešto u vama, nakon što ste rođeni od Duha Božijeg, gladujući i žudeći da hodate s Bogom. To mora biti. Vidite? Vi ste dete na zemlji, u utrobi zemlje, koji još uvek očekujete da budete rođeni u Kraljevstvo Božije, gde je On otišao da pripremi drugo telo za vas, što je jedno savršeno telo.

A sada, duboko razmislite, i zajedno se molimo.

144 Dragi Bože, pošto znam da je ovo označeno na stranici Knjige, velikim Zapisom! Mi smo upetljali u nauku, Gospode, dovoljno da bi nas Ti probudio, za realnost da znamo da svaki pokret koji mi načinimo ide okolo i okolo sveta, istog trenutka

kada ga načinimo. Mi smo dobili to kroz televiziju. Mi shvatamo, Oče, da televizor ne proizvodi sliku, on samo kanališe te signale u cev koja daje tu sliku. Čak i boju odeće koju imamo na sebi, pokazuje se kroz etar talasa u vazduhu, a ti talasi obilaze oko sveta. Šta onda sa našim sestrama koje su u svoj toj odeći na sebi, koje se tako ponašaju, a čak nemaju čežnju; već šminkaju svoje lice, seku kosu?

Propovednici koji hoće da idu na teologiju, na neke seminare: “I uzimaju ljudske reči koje uče kroz svoje tradicije, i čine da Božije zapovesti postaju ne delotvorne ljudima, kroz njihove tradicije,” govoreći, da oni trebaju pripadati crkvi, i da je to sve.

Ooo Bože, da li oni shvataju da svaka reč koju mi kažemo – naučno je dokazano, da se snima? I počinje onda kada počinjemo živeti na ovoj zemlji. A završava kada umiremo, i ređa se u Božijem albumu, da se ponovo pusti na sudu.

Kako ćemo mi to izbeći, Božiju osudu, ako su nam ove stvari tako jasno bile predstavljene, a ipak mi To odbacujemo?

O dragi Bože, ove reči nikada ne umiru. One idu dalje i dalje. Snimak će biti pušten na dan suda. Ti si video ove ruke koje su podignute, Oče. To će biti upravo tamo na dan suda. Takođe, šta njihova srca misle, biće tamo na dan suda.

145 A sada, Oče Bože, ja Te molim, kao Tvoj sluga, molim se da Ti odstraniš svu nepravdu od Svog naroda. *Nepravdu*: nešto što znamo da trebamo činiti, a ne činimo to. David je rekao: “Da sam nepravdu začeo u srcu svom, Bog ne bi odgovorio na moju molitvu.” Molim se Bože, da ti odstraniš našu nepravdu, jer Reč su Tvoje naočale, koje nam pokazuju koliko nam toga nedostaje da budemo sinovi i ćerke Kralja. Oče, molim se da Ti učiniš to večeras.

146 I čineći tako jedan oltar, jer oltar je pun ljudi. I načini oltar tamo u stolicama gde oni sede, učini ta srca njihovim oltarom. Neka se svetovnost odstrani od svakog brata i sestre ovde. I neka ta mala klica Života, taj Božiji gen o kojem smo upravo govorili, taj atribut koji je došao dole od Boga, koji je objavljen ovde da oda čast i slavu Bogu. Bože ukloni svetovnost od njih.

147 A za ostale, ne mogu da se molim, Gospode, “jer bolesti je na smrt,” i ne postoji ništa što bi ih pokrenulo. Ali ovi što se mogu pokrenuti, i znaju da je to pogrešno, očisti im večeras srca i duše, Oče. I neka bi se oni ispunili tvojim Duhom, i hodali u tvome Svetlu.

148 Blagoslovi ovoga dragog, mladog, zdravog, čvrstog – izgleda, pastira ovde, Gospode. Ovog mladića, koji je pod uticajem, kako je rekao, onoga što je video da Ti činiš. Ovaj fini mladić, o Bože, zapali mu dušu. Daruj to, Gospode. Neka bi on bio pravi pastir, bez prestanka, da bi hranio stado koje mu je Duh Sveti dao da ga nadgleda. Daruj to, Gospode. Neka se on ne osvrće ni na desno ni na levo, ni za jednom veroispovešću, nizačim drugim već, samo neka nepreljubna Reč Božija izlazi iz njegovih usta, i samo to. Blagoslovi ga, Bože, njega i njegove drage, i njegovu malu crkvu ovde. Budi sa svima njima, Oče.

149 Predajem ti ovo, Oče. Seme je posejano. Može li ono pasti na ono seme koje je bilo određeno na Život, i da narastu u velike i snažne hrišćane za ovu zajednicu ovde, i ostale zajednice odakle dolaze. Daruj to, Gospode. Ja ti to predajem u Ime Isusa Hrista, Sina Božijeg.

I, Oče: “On bi ranjen za naše prestupe, udaren zbog naše nepravde; kar bi na Njemu radi našeg mira i s Njegovim ranam mi smo izlečeni.”

150 Video sam kako malo pre prolazi kroz vrata, jedna jadna nervozna žena. I o Bože, u njenoj porodici, kako velike stvari su bile učinjene, kako si ti samo Sebe ispoljio! Molim se, Bože, za tu ženu. Odstrani tu svu prošlost, Gospode, i izleči je večeras. Hoćeš li, Gospode? Uzmi je k Sebi.

151 Vidim to, mala deca koja ovde sede, Gospode, koja trebaju isceljenje, a i ostali. Molim se da ih ti izlečiš, Oče. Daruj to. Neka bi Tvoja velika isceliteljska sila došla i iscelila nas, oboje, i dušu i telo.

152 A sada, vi koji ste ovde u crkvi, ili izvan, koji trebate isceljenje, ja želim da podignete ruke i kažete: “Želim isceljenje, Brate Branham.” Pogledajte samo, kako svakom to treba. U redu. Hoćete li mi verovati da sam Hristov sluga? Recite: “Amen.”

[Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Onda, želim da položite svoje ruke jedni na druge. Samo položite ruke jedni na druge. Podigli ste svoje ruke, to je unutra ili spolja, podigli ste ruke, da ste vernici u Boga.

Isus Hrist je rekao, Njegova zadnja zapovest crkvi: “Idite po celom svetu i propovedajte Evanđelje svakom stvorenju. Onaj koji poveruje...Onaj koji poveruje i krsti se spasiće se; onaj ko ne veruje osudiće se. A ovi znaci će pratiti one koji veruju: U moje ime izgoniće đavole; govoriće novim jezicima; ako uzmu zmije ili popiju nešto smrtno neće im nauditi, i ako polože svoje ruke na bolesnike, ozdravljaće.” Dakle, Isus je to rekao. Upamtite, On je to rekao. To onda mora biti. On ne bi to rekao, ako ne bi bilo negde nekoga ko bi mogao uhvatiti tu Reč.

Upravo kao što je Marijina materica mogla uhvatiti tu klicu: “Devica će zatrudneti.” Baš poput palminog drveta koje je moglo biti stvoreno ili hrastovog drveta na brežuljku, Njegova Reč je to učinila.

Njegova Reč može da se zakači za vaše srce, upravo sada: “Ja sam vernik, Gospode. Ovaj čovek ili žena na koga sam položio ruke, oni pate. Ja ne molim za sebe. Zato što se oni mole za mene. Ja se molim za nju ili za njega. I, o Bože, izleči ga, izleči je. I ja sam vernik, i sada smo skupljeni. Upravo smo bili učeni da smo bili sa Hristom kada je On hodao na zemlji, jer smo mi deo Njegove Reči. Mi smo patili s Njim. Mi smo krvarili sa Njim. Mi smo umrli s Njim. Mi smo bili sahranjeni s Njim. Mi smo uskrsli s Njim, i sedimo zajedno u Nebeskim mestima u Hristu Isusu. Taj veliki Kralj se nalazi ovde u našoj sredini, i ja sam sin ili ćerka tog Kralja. I ja sam položio ruke na jednog Kraljevog sina ili ćerku, što se moli za mene i ja molim za njih. A sada, Gospode, odgovori na moju molitvu i isceli ovoga Božijeg sina ili Božiju ćerku.

Svi zajedno, molimo se sada jedni za druge.

153 Gospode Isuse, mi ponizno dolazimo ispovedajući svoje greške. Mi dolazimo i priznajemo da smo zaslužili bolesti i smrt i jad, no mi prihvatamo Tvoj otkup za naše grehe i naše bolesti. I večeras, ovi sinovi i ćerke Božije, ovde sede, slušaju pouku ispravke kroz Reč, i podižu ruke i žele bliže hodanje s Tobom. Oni

polazu ruke jedni na druge, zato što oni veruju da je Tvoja Reč istina. Oni veruju da smo mi sada uskrsli s Hristom, i sedimo u Nebeskim mestima s Njim. Imaju svoje ruke jedni na drugima, mole se jedni za druge.

Ti si rekao: “Molitva vere spasiće bolesnika, i Bog će ga podići; i ako je sagrašio, oprostiću mu se. Ispovedajte svoje grehe jedan drugome, molite se jedan za drugoga, da bi bili isceljeni. Jer žarka molitva pravednika može mnogo pomoći.” O Večni Bože, čuj molitvu Svojih slugu.

I sada, kao što je pisano: “Ako se narod, koji priziva Moje Ime, sastaje i moli; onda ću čuti s Neba!” O Bože, čuj s Neba molitvu tvoje dece večeras. Pošalji dole Svetoga Duha na ovu zajednicu, poput moćnog silnog vetra. I mi donosimo ovaj narod pred Boga.

154 Sotono, ti si poražen. Ti si poraženo biće. Isus Hrist te je pobedio na Golgoti. Ti nemaš silu. Ti si blef. Mi pozivamo tvoju ruku večeras. U Ime Isusa Hrista izađi iz ovih ljudi ovde, vi bolesti i nevolje. I neka bi oni otišli slobodni, u Ime Isusa Hrista, Sina Božijeg.

155 Haleluja! Osećate li Božiju slavu! Osećate li da vam je molitva odgovorena. Da li verujete da Bog odgovara osobi koja je do vas? Koliko vas to veruje? Podignite ruke. [Zajednica se raduje – Urednik.] Tu ste. Oh, predivno!

Ja ga ljubim, ja ga ljubim...

S rukama podignutim pevajte sad to Njemu, od sveg srca.

Jer me je On pre ljubio...

Da li to mislite od sveg srca?

156 Koliko vas oseća da mu je Bog oprostio njegove nepravde, stvari koje ste učinili? “I od ove večeri pa na dalje, O, Jagnje Božije, ja obećavam da ću hodati ispravno. Ja ću hodati na čast Imena koje prizivam, hrišćanski, život Hristu nalik. Podižem ruke, Bože. Ja sebe večeras posvećujem iznova Tebi. Ja ću hodati u svetlu.” Amen.

Hodaćemo u svetlu, predivnom svetlu,

Dodite gde rosa milosti se razliva

Sija oko nas danju i noću,

Isus, je svetlo sveta.

Hodaćemo u svetlu, u tako predivnom svetlu.
To dolazi gde rosa milosti odsijava...

Tamo gde je On otišao da nam pripremi mesto.

Sija oko nas danju i noću,
Isus, je svetlo sveta.
Dođite svi vi sveci svetlom odenuti,
Isus, je svetlo sveta.
Istina i milost u Imenu Njegovom,
Isus, je svetlo sveta.

Šta ćemo mi činiti tada?

Mi ćemo hodati u svetlu, u tako predivnom svetlu.
Dođite gde rosa milosti pada
Svetleći oko nas danju i noću,
Isus, je svetlo sveta.

Oh, zar ne osećate potpuno očišćenje, zar se ne osećate dobro? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Oh, Bože! Rukujmo se dok ponovo pevamo.

Hodaćemo u svetlu, u tako predivnom svetlu,
Dođite gde...(Bog vas blagoslovio!) ... milost sija.
Svetli oko nas danju i noću,
Isus, je svetlo sveta.

Sklopimo samo oči i brujeći kroz nos pevajmo to. [Branham i zajednica tiho pevuje – Urednik.] Mi ćemo delovati kao deca. Mi jesmo deca.

Oh, to je tako predivno svetlo,
I to dolazi gde se rosa milosti razliva.
Oh, sjaji iznad nas danju i noću,
Isus, je svetlo sveta.

Da li Ga volite?

Moja vera gleda na tebe,
Ti Jagnje s Golgote,
Upravo sklopite vaše oči i pevajte to, proslavljajte u Duhu!

Spasitelju Božanski!
A sada, čuj me dok molim,
Odstrani sve moje grehe,
I ne dozvoli mi od danas
Nego da budem samo Tvoj!
Dok u zbrci života se krećem
I tuga daždi svuda oko mene,
Oh, budi Ti moj vođa;
Zapovedi tami da postane dan.
Očisti strah i jad od mene i
Ne dozvoli da ikad zalutam
Niti da se udaljim od Tebe ja.

157 Oh, Bože! Znam da sam jedan staromodni momak. Ja volim...Ja mislim da to nadvisuje svo to skakutanje, trešenje, i roken-rol imitatore milione kilometara. Ti stari pesnici koji su napisali te pesme, Sveti Duh je taknuo ta pera i počeli su da pišu. Oh, Bože! Kada razmišljam o Eddi Pruitt-u i o svima velikanima. Fanny Crosby:

Nemoj me proći, o nežni Spasitelju,
Čuj moj ponizni glas.

158 Jednom su je pokušali pridobiti. Ona nije – ona nije poput pentakostalnog Elvis Prisljija, da je prodala svoje prvorodstvo za gomilu kadilaka. Ona...Došli su do nje i želeli da piše – da piše svetske pesme. Ona je rekla: “Ja nizašta ne bi to učinila.”

Rekli su: “Pa, ti si slepa. Kada dospeš u nebo kako ćeš to znati?”

Ona je osetila inspiraciju i rekla:

Ja ću Ga prepoznati, ja ću Ga prepoznati
I otkupljena pored Njega, ja ću stajati.
Ja ću Ga prepoznati, ja ću Ga prepoznati (Kako?)
Po otisku eksera na Njegovim...

Drugim rečima: “Ako ga i ne vidim, ja ću osetiti Njegove ruke.”

Ja ću Ga prepoznati, ja ću Ga prepoznati
I otkupljena pored Njega ja ću stajati.
Ja ću Ga prepoznati, ja ću Ga prepoznati
Po otisku eksera na Njegovim rukama.

159 Ne činili vam to da Ga volite? Otišao je da pripremi mesto za nas. “I ako odem i priprelim vam mesto, vratiću se da vas uzmem k Sebi.”

160 Dečice koji ste u porođajnim mukama, ponovo se podredite Božijim zapovestima. A pastir koji je ovde, ako neko od vas nije bio kršten, voda će biti spremna. I – i članstvo za crkvu ili bilo šta da vi želite učiniti, ili bilo šta da radite. Ako niste primili krštenje Duhom Svetim ovo je veće da primite To. Zar ne verujete to? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.]

161 Oh, kažete: “Brate Branhame, već je kasno. Ti si predugo propovedao.”

Pavle je jednom propovedao celu noć, ovakvu istu Poruku. A jedan mali... Jedan mladić je pao sa zida i ubio se. A Pavle tako pomazan sa istom Porukom, položio je svoje telo na njegovo i život mu se vratio. On je još uvek: “Isus Hrist isti juče, danas i zauvek.”

Da li Ga volite? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Hajdemo još jednom, sa podignutim rukama: “Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim.”

Gde je pijanista? Tamo, ako ćete sestro, bilo ko da je to, daj nam intonaciju, ako hoćeš.

Koliko vas Ga voli? Podignite samo svoje ruke i recite: “Ja Ga stvarno volim. Ja Ga volim sa – sa svim svojim srcem. Ja ga volim.”

162 A sada, hajde da to pevamo na Božiju slavu. Sa zatvorenim očima, i našim rukama podignutim k Nebu: “Ja Ga ljubim. Ja Ga ljubim.” Mi ćemo Ga proslavljati. Kada se propoveda i seče i kida, i vuče ovako, to je melem koji Bog izliva, koji leči. “Ima melem u Gileadu, za dušu.” Pevajmo to sada. Daj nam akord.

Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim
jer je On mene prvo ljubio,
i pribavio moje spasenje
na krstu Golgote.

163 “Po ovome će svi znati da ste moji učenici, kada ljubite jedni druge.” To je tačno. Ako ne možemo voleti jedan drugoga, koga vidimo, kako ćemo voleti Boga kojeg ne možemo videti.

Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim
jer je On mene prvo ljubio.
I pribavio moje spasenje
na krstu Golgote.

164 [Brat Branham razgovara sa jednim bratom na podijumu – Urednik.] Bog te blagoslovio.

[Brat kaže: “Biti ovde večeras je prava privilegija dana s Neba.”] Hvala ti, brate. [“Stvarno je veoma lepo.”] Dakle, mislim da je crkva, i svaki pojedinac bio ojačan. Zar ne? [“Da. Zaista.”] Bog te blagoslovio Brate Bone. Predajem ti zajednicu. Bog te blagoslovio.